Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 360
Marți 8 octombrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

Cu toate forțele pentru succesul muncilor de toamnă!

Să grăbim prin toate mijloacele ritmul însămînțărilor

Sîntem în toiul campaniei agricole de toamnă. In această perioadă trebuie executate lucrări deosebit de importante pentru asigurarea recoltei viitoare: pregătirea terenurilor și însămînțarea cerealelor de toamnă. In cea mai mare parte a țării lucrările de pregătire a terenului se desfășoară într-un ritm satisfăcător. Au fost dobîndite unele succese și în ce privește executarea însămînțărilor. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești, spre exemplu, au însămînțat pînă la începutul acestei luni mai mult de 60 la sută din suprafața destinată culturilor de secară și grîu de toamnă.

In general însă mersul însămînțărilor nu este de loc îmbucurător. Pe întreaga țară nu s-a însămînțat cu cereale de toamnă decît abia 25 la sută din terenurile pregătite în acest scop. In multe regiuni, printre care Pitești, Oradea, Craiova, București, s-au însămînțat pînă acum suprafețe foarte mici. Astfel, pînă la 1 octombrie, în regiunea Pitești s-a însămînțat doar 2,4 la sută din suprafața planificată, iar în regiunea Craiova, 3,7 la sută.

Este adevărat că ploile care au căzut în ultimul timp au stingherit în oarecare măsură bunul mers al însămînțărilor. Principala cauză a rămînerii în urmă a acestor lucrări este însă lipsa de preocupare a organelor sfaturilor populare, a colectivelor de conducere din unitățile agricole socialiste, care nu au luat din vreme măsurile menite să ducă la desfășurarea în bune condiții a însămînțărilor.

Una din condițiile de seamă pentru buna executare a însămînțatului este asigurarea gospodăriilor țărănești cu cantitățile necesare de sămînță de soi. In numeroase raioane însă schimbul de semințe se desfășoară anevoios.

Proasta folosire a mașinilor și tractoarelor a contribuit, de asemenea, în bună măsură la întîrzierea însămînțărilor. Intr-o serie de unități agricole socialiste cum sînt de exemplu S.M.T.-urile Ianca și Nănești din regiunea Galați, precum și în altele, numeroase tractoare și mașini agricole nu sînt încă reparate sau se folosesc la efectuarea unor lucrări mai puțin urgente și importante ca însămînțările.

O însemnată parte din suprafețele destinate cerealelor de toamnă sînt încă ocupate de culturi tîrzii, și îndeosebi de porumb. Așa, bunăoară, în regiunile Constanța și Galați se tărăgănează mult culesul porumbului, iar în unele părți terenurile de pe care s-a strîns recolta nu au fost curățite de coceni. Toate acestea duc fără îndoială la întîrzierea lucrărilor de însămînțare.

Timpul este destul de înaintat. Intîrzierea efectuării însămînțărilor poate aduce însemnate pagube recoltei viitoare. De aceea, este necesar ca în aceste zile, cînd vremea este încă favorabilă însămînțărilor, organele sfaturilor populare, inginerii și tehnicienii agronomi, conducerile unităților agricole socialiste să mobilizeze toate forțele și mijloacele de lucru, în vederea grăbirii peste tot a însămînțărilor.

De ce se întîrzie semănatul în raionul Buhuși?

In unele părți ale regiunii Bacău, mai cu seamă în gospodăriile individuale, există încă obiceiul ca grîul să fie însămînțat tîrziu, fapt care duce la obținerea unor producții scăzute. Așa se petrec lucrurile, de pildă, în raionul Buhuși.

In toamna acestui an, țăranii muncitori din satele raionului Buhuși au de semănat cu cereale păioase o suprafață de 7.150 ha. Pînă mai zilele trecute însă, în întreg raionul s-au însămînțat numai... 500 de ha!

In cea mai mare parte a raionului grîul se însămînțează pe terenurile unde s-au cultivat porumb, cartofi și sfeclă de zahăr. Pentru ca arăturile să poată fi executate la vreme este necesar ca recoltarea acestor culturi să se facă într-un timp scurt. Care este însă situația în raion? Deși porumbul a ajuns bun de cules aproape peste tot, din cele 11.962 ha cultivate cu această plantă, pînă la începutul săptămînii trecute nu s-au recoltat decît 4762 ha.

Dar chiar și acolo unde porumbul și alte culturi au fost strînse se întîrzie executarea arăturilor.

De ce acest decalaj între recoltări și arături? Probabil că se așteaptă mai întîi să se termine cu recoltatul culturilor tîrzii de pe toate suprafețele și abia după aceea să se treacă la arat.

Și încă ceva: Este știut că folosirea semințelor selecționate are o mare însemnătate în sporirea producției la hectar. In raionul Buhuși însă, deși ne aflăm la începutul lunii octombrie, condiționarea semințelor necesare însămînțărilor de toamnă se desfășoară cu multă încetineală. Pînă zilele trecute, din cele 1.287 tone de sămînță nu fuseseră pregătite decît 569 tone.

Față de această situație, este necesar ca fiecare zi, fiecare oră, să fie folosită pentru grăbirea muncilor agricole. Comitetul executiv al sfatului popular raional, inginerii și tehnicienii agricoli au datoria de a desfășura o muncă susținută pe teren, în mijlocul țăranilor muncitori, îndemnîndu-i să recolteze culturile tîrzii în cel mai scurt timp, să treacă de îndată la executarea arăturilor pe fiecare parcelă de teren eliberată și să semene grîul la timp și în condiții agrotehnice superioare.

N. I.

DIN „SECRETELE" MARELUI SUCCES

Sînt gospodării colective în Dobrogea pentru care milioanele nu mai înseamnă cifre de nerealizat. Cuvîntul „colectivă" a fost înlocuit cînd se vorbește despre Palazul Mare, Straja, Valea Seacă și despre multe alte gospodării, cu adjectivul „milionară".

După socotelile acum în desfășurare, peste 100 de gospodării colective constănțene vor deveni anul acesta milionare. Fondul obștesc, care în 1950 era de 4.582.000 lei, a ajuns la sfîrșitul anului 1956 la 174.935.000 lei. Simpla comparare a acestor cifre dă imaginea grăitoare a imenselor posibilități economice de care dispun gospodăriile colective. Și un alt aspect se desprinde din aceste cifre: colectiviștii își dau pe deplin seama că numai prin sporirea averii obștești se poate realiza creșterea continuă a propriilor lor venituri.

Nu există gospodărie ale cărei recolte să nu fi depășit constant în anii din urmă producțiile obținute de sectorul individual.

De pe 600 de hectare, gospodăria colectivă din Topraisar a obținut anul acesta o producție medie de 1556 kg de grîu la ha. Colectiviștii din Pecineaga au scos și mai mult: 1.600 kg grîu de pe fiecare din cele 935 ha, iar de pe altele 200, au cules o producție record de 2.300 kg la ha. Și aceasta într-o regiune considerată altădată ca neprielnică cultivării grîului!

Multe se pot spune și despre dezvoltarea creșterii animalelor. Vom da doar un exemplu: Cantitatea de carne de bovine, porcine și ovine obținută la o sută de hectare teren arabil, în gospodăriile colective din regiune, a fost în 1952 de 160 kg, în 1955 a ajuns la 840 kg. Anul acesta se va depăși o mie de kg.

De la bine la mai bine — așa s-au dezvoltat gospodăriile colective. Dacă în 1956 valoarea produselor primite de colectiviștii din raionul Adam Clisi a fost de 3.500.000 lei, anul acesta numai la avans ei au primit produse a căror valoare depășește 3.000.000 lei.

Nu se putea ca țăranii muncitori individuali să nu observe succesele obținute de gospodăriile colective și să nu aleagă calea bunăstării.

Aceasta explică în cea mai mare parte înfăptuirea cotiturii ce se petrece acum în agricultura regiunii Constanța, cotitură ce așteptăm să se desăvîrșească azi-mîine. PROCENTUL DE COLECTIVIZARE A AJUNS LA 99,8 LA SUTA.

T. OPREA

Grîul de toamnă a răsărit

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat acordă în acest an, o atenție deosebită calității însămînțărilor. Față de anul 1956, gospodăriile de stat lucrează în prezent cu 1576 de noi tractoare de mare viteză UTOS-2 și UTOS-26. Pentru respectarea vitezei de înaintare a cuplului de semănat, în toate gospodăriile mecanizatorii au fost instruiți ca la aceste tractoare să fie folosită viteza întîia și accelerația la jumătate, deci o înaintare de 3,5 km pe oră. In multe regiuni, printre care București, Bacău, Galați, Timișoara, Constanța și Ploești, unde însămînțările au început mai devreme, grîul a răsărit și se dezvoltă în bune condiții. La gospodăria de stat din Blejești, regiunea București, grîul a răsărit pe întreaga suprafață de 700 ha. De asemenea, la gospodăriile de stat Lița, Urziceni, Măxineni, Costache Burcă etc grîul a răsărit pe aproape întreaga suprafață însămînțată.

Recoltatul porumbului se apropie de sfîrșit

In regiunea Craiova porumbul a fost strîns pînă acum de pe o suprafață de 420.000 ha din cele 480.000 ha cultivate în acest an. In raioanele Vînju Mare și Caracal recoltarea porumbului se apropie de sfîrșit, iar în raioanele Corabia, Gilort, Băilești și Plenița a fost făcută în proporție de peste 95 la sută. Numeroase gospodării colective, printre care cele din comunele Flăminda, Jiana Mare, Gogoșu, precum și țăranii muncitori din comunele Burila Mare, Ciuperceni, Deveselu, Ostrovu Mare și altele au terminat această lucrare.

Cele patru întovărășiri agricole din comuna Drănic, raionul Segarcea, care au terminat culesul porumbului, au realizat în acest an o producție medie de 3.500 kg boabe la hectar. Cooperativa agricolă de producție cu rentă din comuna Căciulești a obținut în medie 5.000 kg porumb boabe la hectar, iar cea din comuna Cîrna, de pe o tarla, peste 8.000 kg porumb boabe la hectar.

Gospodăriile de stat aplică îngrășăminte bacteriene

Se știe că gospodăriile agricole de stat au planificat să folosească în campania însămînțărilor din toamna acestui an 234.000 de doze de îngrășăminte bacteriene.

Se pare însă că planificarea făcută va fi cu mult depășită.

Cu ocazia unei vizite făcute zilele trecute la Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene Băneasa — București, am aflat că dozele de îngrășăminte bacteriene planificate au fost expediate, direct la gospodării, încă în jurul datei de 15 septembrie a.c. și că peste 20 de gospodării au solicitat un nou număr de doze, peste cele repartizate. Numai gospodăriilor de stat din regiunea Constanța li s-au mai trimis, în plus și la cerere 18 mii de doze de fosfobacterin și 11 mii de doze azotobacterin.

Interesul arătat de gospodăriile de stat pentru îngrășămintele bacteriene, interes rezultat în urma sporurilor de recoltă obținute prin aplicarea lor, reiese și din faptul că în această toamnă ele folosesc, în total, un număr de doze de 3 ori mai mare decît în toamna anului trecut.

Un merit deosebit îl au inginerii și muncitorii din cadrul centrului experimental care muncind cu avînt în acest an au dat (inclusiv dozele folosite în primăvară) circa 550.000 doze de îngrășăminte bacteriene.

In scurt timp, laboratoarele centrului experimental vor începe producția îngrășămintelor bacteriene pentru primăvara anului 1958.

SEB. PLEȘOIANU

Viticultorii noștri sînt gata

Munca depusă de colectivul gospodăriei noastre în acest an a fost încununată de succes. Intreținută după cele mai noi metode agrotehnice, via va da rod bogat. Producția de struguri de pe cele 1.276 de ha va depăși cu mult sarcinile planului de producție, spre satisfacția celor care nu au precupețit nici un efort pentru obținerea acestor rezultate. Mulți comuniști printre care Petre Virizov, Ion Drăgan, I. Pentz și M. Frantz, brigadieri viticoli, vor realiza producții de pînă la 20.000 kg la ha pe o suprafață de cel puțin 200 ha, iar producția medie pe gospodărie va fi de 6.600—7.000 kg de struguri la ha, aproape de 2 ori cît prevede planul.

In scopul strîngerii și vinificării strugurilor în cele mai bune condiții, s-au luat toate măsurile tehnico-organizatorice. Astfel, s-a terminat de reparat și revizuit tot inventarul vinicol. S-a pus la punct și în stare de funcționare un număr de 15 centre de vinificație. O deosebită atenție s-a acordat și pregătirii cramelor și pivnițelor, care au fost curățate, văruite și dezinfectate în întregime. Față de anii trecuți cînd s-a lucrat cu motoare cu benzină, acum utilajul de prelucrare a strugurilor va fi acționat de motoare electrice. In felul acesta gospodăria va realiza un preț de cost cu 40—45 la sută sub cel planificat.

O problemă rezolvată cu succes în gospodăria noastră este și evidența și securitatea producției. Tehnica acestei evidențe constă în următoarele: pe lîngă prevederile instrucțiunilor 110, care indică formularistica de evidență a producției, gospodăria a introdus fișe de cîntar cartonate pe care se imprimă ștanțat, prin basculele de 10.000 kg instalate de gospodărie, cantitățile pentru fiecare transport, fără a se înregistra nici un fel de eroare.

Gospodăria are însă și o serie de greutăți. Așa, de pildă, datorită producției mari, noi nu vom putea face față cu mijloacele de care dispunem transportului de struguri la crame. In acest scop este necesar să ni se repartizeze un număr de 15—20 tractoare UTOS cu remorci sau un număr de 10 camioane basculante, care să efectueze transporturi de struguri pe întreaga perioadă a recoltărilor. De asemenea, trebuie să scoatem în evidență lipsa de preocupare a forurilor tutelare în ceea ce privește procurarea materialului lemnos, respectiv doage de dimensiuni mari, necesare reparării butoaielor pe care le avem în gospodărie. Din această cauză nu vom putea asigura întreaga capacitate de depozitare a mustului și a vinului produs în anul 1957, fiind nevoiți să cerem ajutorul altor gospodării care dispun de excedent de butoale.

Cu toate aceste greutăți, colectivul de muncă al gospodăriei noastre este hotărît să strîngă și să depoziteze în cele mai bune condiții bogata recoltă a acestui an, realizînd astfel un beneficiu de circa 5 milioane lei.

CORNELIU DIMA
inginer șef al gospodăriei de stat Teremia Mare, regiunea Timișoara

Săgeți

Tractoristul Radu Nicolae de la S.M.T. Sighișoara, repartizat la gospodăria colectivă din comuna Soard, a lăsat lucrul în plină campanie de însămînțări și a plecat în comuna Săcel, după treburi personale.

— Ce? Nu-ți mai cunoști tractoristul?
— Păi am și uitat, de cînd nu l-am mai văzut la față...

Desen de C. CAZACU

RECOMANDARI privind culesul și vinificarea strugurilor

Condițiile climatice din anul acesta, cu ploi frecvente și reci în ultimul timp, au favorizat în unele podgorii dezvoltarea putregaiului cenușiu al strugurilor.

Boala atacă în primul rînd strugurii cu bobițe dese și pielița subțire, precum și pe cei care au fost loviți de grindină, provocînd pagube mari atît cantitativ cît și calitativ. Strugurii atacați sînt acoperiți de un mucegai de culoare cenușie-murdară, mustul și vinul rezultat este tulbure, se limpezește foarte greu și are miros neplăcut. Pentru a se preîntîmpina aceste neajunsuri Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă să se ia următoarele măsuri: In viile unde a apărut mucegaiul și are tendință de extindere se va grăbi culesul strugurilor, iar pentru vinificare se va face sortarea lor; să se facă limpezirea mustului prin tratare cu bioxid de sulf, folosindu-se în acest scop metabisulfit de potasiu în cantitate de 15—20 gr la 10 dal. must, iar în lipsa acestei substanțe se poate folosi sulf prin ardere în cantitate de 3—5 gr la 10 dal. must; după limpezire mustul se va trage imediat de pe depozit și se va supune la fermentare adăugîndu-se maia de fermenți selecționați în cantitate de 1—2 lt. la 10 dal. must; pritocirea vinurilor se va face imediat ce s-a oprit fermentația; vinificarea strugurilor roșii și tămîioși intens atacați să se facă după schema tehnologică a vinurilor albe obișnuite.

S.M.T.-uri fruntașe

Ca urmare a folosirii tuturor mașinilor, în luna septembrie S.M.T.-urile din regiunea Constanța au realizat peste 36 la sută din planul campaniei de toamnă.

La S.M.T. Mihai Viteazu, care în această campanie are de executat în gospodăriile agricole colective din raza sa de activitate un volum mare de lucrări, planul a fost îndeplinit pînă la sfîrșitul lunii septembrie în proporție de 68 la sută. De asemenea, S.M.T. Mihail Kogălniceanu a executat pînă la această dată planul campaniei de toamnă în proporție de peste 53 la sută, iar S.M.T. Băneasa în proporție de aproape 50 la sută.

Luna marii prietenii

Ieri, pe întreg întinsul patriei noastre a început tradiționala sărbătoare — Luna prieteniei romîno-sovietice. Ea va continua pînă la 7 noiembrie, culminînd cu sărbătorirea de către poporul nostru-alături de oamenii muncii din toate țările — a celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Patru decenii! Patru zeci de ani de viață ai statului sovietic care au dovedit că oamenii muncii sînt în stare nu numai să distrugă vechea și putreda orînduire socială, dar să și construiască un sistem de stat și social nou, socialist, să devină într-o perioadă istoricește scurtă, o mare putere socialistă mondială, o țară cu o industrie puternică, cu o agricultură înaintată, o țară a culturii înaintate și a democrației socialiste.

Pentru țara noastră, prietenia cu Uniunea Sovietică este o cucerire istorică, un bun de preț spre care au năzuit și pentru care au luptat neobosit cei mai buni fii ai patriei noastre.

Vechile sentimente de prietenie romîno-ruse își au originea în frăția de arme din trecut, în cucerirea independenței noastre de stat cu ajutorul poporului rus. Niciodată nu va uita poporul nostru ajutorul frățesc al poporului sovietic, în lupta de eliberare de sub jugul fascist și va păstra totdeauna vie memoria viteji lor ostași sovietici care și-au vărsat sîngele — alături de ostașii noștri — pentru libertatea țării noastre.

Legăturile de prietenie, de colaborare frățească între țara noastră și Uniunea Sovietică sînt un exemplu grăitor al relațiilor de tip nou, pe bază de egalitate, statornicite între toate țările lagărului socialist.

In anii puterii populare, pe baza eforturilor creatoare ale poporului nostru și a ajutorului primit din partea Uniunii Sovietice, țara noastră a trecut la dezvoltarea unor ramuri întregi ale industriei, la modernizarea utilajului și întreprinderilor noastre industriale, într-un cuvînt am putut să punem — datorită tocmai acestui prețios ajutor — cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne, în slujba construcției socialiste.

Pentru prima oară în istorie, o mare putere mondială ne ajută în condițiile celei mai depline egalități să înaintăm rapid pe calea construcției pașnice și progresului. Nu de multă vreme, poporul nostru a salutat cu entuziasm punerea în funcțiune a primului reactor atomic romînesc, situîndu-ne astfel printre puținele țări din lume care dispunem de o asemenea instalație.

In agricultură, care pășește cu pași temeinici pe calea socializării, folosim de asemenea din plin bogata experiență a marii noastre prietene. Documentația sovietică a stat la baza fabricării tractoarelor noastre care azi se bucură de faimă mondială, la baza fabricării atîtor mașini și unelte agricole. Metodele sovietice înaintate stau la temelia recoltelor bogate obținute de țărănimea noastră muncitoare și tot ele sînt un îndreptar prețios pentru oamenii de știință și cercetătorii din patria noastră, iar experiența creatoare a țărănimii colhoznice, nivelul ei ridicat de viață sînt îndemnuri vii, mobilizatoare, pentru țărănimea noastră muncitoare, pornită pe drumul colectivizării agriculturii.

Cu profund interes și cu mîndrie urmărește poporul nostru măre țele înfăptuiri ale poporului sovietic în construcția comunistă, în aplicarea consecventă de către partidul comunist și guvernul sovietic a hotărîrilor celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. Iar prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică precum și cu celelalte țări socialiste, sînt o chezășie de nădejde a securității și muncii noastre pașnice.

In acest an, cînd în întreaga lume se vor desfășura mărețe festivități în cinstea împlinirii a 40 de ani de la triumful Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poporul nostru își va afirma în cadrul lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, cu un nou și puternic avînt, sentimentele sale de dragoste, recunoștință și prietenie veșnică față de gloriosul popor sovietic.

LOCUINȚE NOI

La gospodăria de stat Salonta — regiunea Oradea, au fost construite numeroase apartamente individuale pentru muncitori, tehnicieni și funcționari.

In fotografie: un grup de noi locuințe prevăzute cu instalație electrică date în folosință de curînd.

Completarea golurilor în plantațiile tinere de pomi trebuie făcută toamna

In gospodăria noastră baza sectorului pomicol a fost pusă în anul 1954, prin înființarea unei plantații în suprafață de 64,3 ha. O parte din pomi — datorită în cea mai mare măsură condițiilor climatice grele — nu s-au prins, fiind nevoie ca în anii 1955 și 1956 să procedăm la completarea golurilor. Această lucrare am făcut-o atît toamna cît și primăvara.

Din rezultatele obținute, am putut să tragem o serie de învățăminte deosebit de prețioase în ceea ce privește timpul cel mai potrivit de plantare a pomilor roditori.

Completînd golurile în livada tînără în toamnă, cît și în primăvară, prinderea a fost foarte diferită, după cum se vede din tabelul de mai jos:

SPECIA	Procent de prindere în primăvara anului 1955	Procent de prindere în toamna anului 1955	Procent de prindere în primăvara anului 1956	Procent de prindere în toamna anului 1956
Caiși	46	96	33	92
Pruni	38	85	40	87,5
Meri	21	87	16	82,3
Peri	25	83	12	80,1
Cireși	24	44	25	73

Din cercetarea acestor cifre și din analiza factorilor climatici și biologici care au influențat asupra obținerii acestor rezultate am putut trage următoarele concluzii:

Apa este unul din factorii principali care asigură prinderea pomilor și vegetația lor în primul an după plantare. Lipsa apei în momentul plantării duce la deshidratarea rădăcinilor și apoi a tulpinilor, într-un cuvînt la neprindere.

De asemenea, lipsa unei cantități minime de apă necesară în cursul primelor luni de la pornirea vegetației duce la uscarea pomilor prinși.

Iată de ce se pune problema plantării pomilor din toamna, cînd în sol există suficientă apă, de care pomii au strictă nevoie, atît la plantare cît și după pornirea vegetației. Așadar, pomii plantați toamna, pe lîngă faptul că au intrat în stare de repaus și nu au nevoie imediat de umiditate mare, au totuși la dispoziție apă din belșug. Datorită acestui fapt se realizează un contact foarte strîns între pămînt și rădăcini. In acest fel, primăvara, cînd vegetația pornește, rădăcinile pomilor se găsesc în cele mai bune condiții de începere a creșterii.

Cu totul altfel stau lucrurile în primăvară. In acest anotimp, oricît de timpuriu și de bine ar fi făcută plantarea pomilor și oricît de umed ar fi solul, contactul între rădăcini și pămînt nu se poate realiza decît într-un timp mult mai lung. Pomul pornește în vegetație înainte de a se fi stabilit acest contact, fapt care stingherește creșterea lui normală.

Perioada de secetă care urmează îndată după plantarea de primăvară găsește pomul cu posibilități mult mai reduse de rezistență, în comparație cu cel plantat toamna. La pomii plantați toamna, rezerva de apă a solului în jurul rădăcinilor este mai mare, datorită apei provenite din topirea zăpezilor și din precipitații.

In plus, la plantarea de primăvară, pînă la zvîntarea solului — condiție necesară plantării — vînturile foarte frecvente în acest anotimp, și mai ales în această zonă, secătuiesc de apă groapa deschisă și pămîntul ce va fi folosit la plantat.

Iată de ce diferențele de prindere între plantarea de primăvară și cea de toamnă sînt atît de mari.

Pe lîngă factorii principali arătați mai sus, intervine și dezavantajul că primăvara forțele de muncă sînt mult mai ocupate decît toamna.

Mai trebuie să fie amintit că transportul pomilor se face cu mai puține riscuri de uscare toamna, datorită temperaturii mai scăzute, în timp ce primăvara, vînturile și căldura pot provoca cu ușurință deshidratarea rădăcinilor. Insfîrșit, epoca optimă de plantare este mai lungă toamna.

Experiența acumulată de noi în ultimii trei ani a demonstrat, practic, că plantînd toamna, sporim procentul pomilor prinși pînă la 92 la sută. In condițiile de sol și climă caracteristice gospodăriei noastre, caisul a dat și dă cele mai bune rezultate, atît în ceea ce privește prinderea cît și vegetația și rodirea după prindere. Caisul a avut o prindere în medie de 92 la sută. Urmează după el prunul cu o prindere de 87,5 la sută, mărul (82,3 la sută), părul (80,1 la sută) și cireșul (73 la sută).

In concluzie, rezultatele plantării pomilor toamna sînt incomparabil mai bune decît plantările de primăvară. De aceea, recomandăm plantarea de toamnă, atît la înființarea livezilor, cît și la completarea golurilor în livezile tinere.

Ing. AVRAM D. TUDOSIE
din gospodăria agricolă de stat Ivești, regiunea Galați

Din Steaua lui Octombrie

Din steaua lui Octombrie, de pază,
Ne-a fost venit o vestitoare rază
Și drum ne-a arătat lumina-i trează
Prin negura și noaptea seculară.

De-atunci sub zarea toamnelor tîrzie
Ne-a dat nădejdi vestirea stelei bune,
Din răsărituri trimițînd spre lume.
Mesaj de pace, gînd de prietenie.

O, gînd al prieteniei, nu o dată
În viețile pustii adus-ai rodul!
În calea ta 'nălțat-a frunți norodul
Să-ntîmpine lumina cea curată.

Căzură lanțuri; încleștați le-am frînt
Sub raza ce veni din'naltul boltei
Și clocotiră lavele revoltei
Și inimi se treziră fremătînd.

Din robi, stăpîni pe soartă ne-am văzut
În țara nouă cu străbune praguri
Și adunînd belșug de miere-n faguri,
Temei am pus vieții, de-nceput.

Și-n așezare, piatră de granit,
Durînd prin vreme cu vecia-ntreagă,
Zidit-am simțămîntul ce ne leagă
De marele popor din răsărit.

De-aceea-n toamna cu lumini albastre
Ridică astăzi glas de bucurie
Poporu-ntreg din munte și cîmpie
Să cînte-n slava prieteniei noastre.

VLAICU BIRNA

În vizită la V.I. LENIN

1917
1957

Era în anul 1920. Tînăra Republică Sovietică lupta cu abnegație pentru a face față presiunii intervenționiștilor străini și contrarevoluției interne. Oamenii muncii din Moscova aveau de îndurat lipsuri grele. Încordîndu-și toate puterile, muncitorii înzestrau armata cu arme, iar țăranii o aprovizionau cu alimente. La 21 octombrie 1920 V. I. Lenin a primit o delegație de țărani din ținutul Stavropol, care a adus grîne pentru copiii din Capitală. În rîndurile de mai jos redăm cîteva amintiri despre această vizită ale colhoznicei Varvara Kozlova, din artelul agricol „Drumul spre comunism", din raionul Alexandrovski, ținutul Stavropol, care a făcut parte din delegație.

Întîlnirea cu Vladimir Ilici și convorbirea noastră cu dînsul — povestește Varvara Kozlova — am s-o țin minte toată viața. Am plecat din Stavropol la 2 octombrie 1920, și după ce ne-am oprit de cîteva ori în drum, ca să încărcăm darurile strînse de țărani, am ajuns cu bine în Capitală. De îndată ce am sosit, am pus toate cele 19 vagoane la dispoziția Comisariatului Poporului pentru Aprovizionare, iar noi am plecat cu tramvaiul la locuința care ne fusese rezervată.

Toți delegații au constatat cu satisfacție că cel dintîi oraș al țării muncește neostenit zi și noapte. Muncitorii primeau rații de pîine de cîte 200 grame pe zi și munceau fără să țină seama de timp.

De cum am venit, prima noastră întrebare a fost:

— L-am putea oare vedea pe tovarășul Lenin?

Ni s-a răspuns că îl putem vedea și că avem chiar datoria să-l vedem. Lenin aflase de sosirea noastră și își exprima dorința de a-i avea musafiri pe delegați.

Bucuria noastră nu avea margini, cu toate că din cînd în cînd ne copleșeau unele îndoieli: cum o să se poarte oare conducătorul țării cu noi, niște țărani de rînd? Ce-o să răspundă el oare la întrebările noastre?

Lenin a deschis el însuși ușa cabinetului său, a tras scaunele și

Din amintirile unei colhoznice

ne-a poftit să stăm jos. Ne-a strîns în chip atît de firesc mîinile și a vorbit atît de simplu despre tot ceea ce privea traiul țăranilor, încît ne-a fermecat de-a dreptul pe toți. La întrebările: de ce o ducem așa de greu acum, cine e vinovat de asta și cînd se vor sfîrși toate acestea, ne-a răspuns cu multă răbdare.

Vorbind despre înzestrarea țăranilor cu unelte agricole și cu obiecte de primă folosință, Vladimir Ilici a subliniat că țăranii vor avea toate acestea, numai să ajute activ partidul și clasa muncitoare, ca să facă față ruinei și să nimicească contrarevoluția.

— Trebuie să înțelegem — a spus el — că bunăstarea noastră depinde înainte de toate de noi înșine, și vă rog să mă credeți că dacă muncitorii și țăranii vor lucra în bună înțelegere, peste vreo doi ani Rusia o să fie de nerecunoscut.

Cîtă credință în izbînda orînduirii sovietice trebuia să ai în acele grele zile de foamete ca să proclami cu atîta încredere și putere de convingere victoria vieții noi!

...Vladimir Ilici nu numai că a răspuns la întrebările noastre, dar ne-a pus și el o seamă de întrebări și ne-a dat sfaturi. Cînd delegații i-au spus că peste o jumătate de milion de țărani fără pămînt și cu pămînt puțin din ținutul Stavropol au căpătat pămînt din mîinile puterii sovietice, Lenin a spus:

— Iar acum începeți să întemeiați asociații cooperatiste. Numai așa o să puteți mări producția agricolă.

Cel mai în vîrstă dintre noi, Ivan Belozerov din satul Ternovka, și-a arătat îndoiala. Cum că țăranii, chipurile, n-ar avea experiență să conducă asemenea gospodării.

Vladimir Ilici s-a uitat la bătrîn cu un zîmbet binevoitor și a dat din mîini:

— Dumneata crezi că pe mine m-a învățat cineva cum să conduc statul? Nici eu n-aveam experiență... Lasă, Ivan Lukici, că o să faceți dumneavoastră față. Sînt sigur de asta.

Delegații au stat la tovarășul Lenin mai bine de un ceas, vorbind cu dînsul, ascultîndu-l și spunîndu-și părerea în multe chestiuni. Într-un cuvînt, Vladimir Ilici ne-a primit ca un adevărat părinte.

...Vorbind despre călătoria țăranilor din Stavropol la Moscova și aducîndu-și aminte de cele ce a vorbit Lenin cu dînșii, Varvara Kozlova compară viața din trecut cu aceea de azi. Da, viața e alta acum și totul în jur s-a schimbat atît de mult, de parcă de la convorbirea cu Lenin ar fi trecut un veac întreg!

— Pe vremea aceea — spune Varvara Kozlova — satul nostru, Severnoe, era un cătun pierdut în stepă. Iar acum se află aici colhozul „Drumul spre comunism", un colhoz de frunte în ținutul Stavropol.

— Din satul nostru de altădată a rămas acum numai numele — spune Varvara Kozlova privind cu recunoștință portretul lui V. I. Lenin, omul care a adus lumina vieții celei noi.

Știe cine știm

Ce lucrări trebuie făcute toamna în livadă

Toamna, o dată cu culesul fructelor, s-ar părea că s-au terminat și muncile în livadă. Lucrurile însă nu stau tocmai așa. Pomicultorul priceput știe că acum este vremea potrivită pentru executarea unui șir întreg de lucrări de care depinde foarte mult bogăția recoltei viitoare.

Prima și cea mai importantă lucrare este arătura adîncă de toamnă. Timpul cel mai bun pentru executarea ei este după culesul fructelor, și anume, înainte de căderea frunzelor. În livezile mari, arătura se face cu plugul tras de tractor și se completează, în apropierea rîndurilor de pomi, cu plugul de animale. Pămîntul nearat rămas în lungul rîndurilor se sapă cu casmaua. Adîncimea arăturii va fi de 20—22 cm în livezile de măr și păr și de 16—18 cm în cele de sîmburoase.

Dacă terenul livezii este înțelenit sau a fost lucrat anul trecut mai în față, adîncimea arăturii se micșorează. Și iată de ce: în astfel de terenuri, rădăcinile pomilor sînt așezate mult mai la suprafață, deoarece aici în stratul de pămînt afînat găsesc aerul necesar vieții lor. Pentru a înlătura tăierea sau rănirea unui număr mare de rădăcini groase, este bine să stabilim, mai întîi, prin cîteva săpături, adîncimea la care se găsesc ele și apoi să facem arătura ținînd seama de aceasta.

Pe terenurile în pantă se ară de-a curmezișul coastei, pentru ca coamele brazdelor să împiedice eroziunea (spălarea) solului de către ape. Dacă panta este mare (peste 16—18 la sută) se lasă benzi nelucrate. Distanța între benzi va fi cu atît mai mică, cu cît panta este mai mare. Pe terenurile înțelenite se sapă cu casmaua în jurul pomilor. Se recomandă ca lățimea cercului săpat să fie egală cu cea a coroanei.

La executarea arăturilor, se va avea grijă să nu se dezgolească rădăcinile, care pot degera peste iarnă.

O dată cu arătura de toamnă se îngroapă în pămînt și 30—40.000 kg de gunoi de grajd. Acolo unde nu se ară în livadă, ci numai se sapă pomii în jur, se dau 150—200 kg de gunoi la fiecare pom. S-a constatat că producția de fructe crește atunci cînd se adaugă și îngrășăminte minerale și anume: superfosfat în cantitate de 600—650 kg la ha, sare potasică 200 kg la ha și îngrășăminte chimice azotoase 120 kg la ha. Îngrășămintele chimice împreună cu gunoiul se împrăștie la suprafața pămîntului și apoi se ară sau se sapă.

Paralel cu lucrările solului și aplicarea îngrășămintelor mai este nevoie să se facă în acest anotimp și cîteva lucrări de îngrijire a pomilor. Iată-le pe cele mai principale:

În primul rînd se culeg toate frunzele și fructele zbîrcite, deoarece acestea sînt adevărate culbare pentru boli și dăunători. Ele nu se aruncă în livadă, ci se ard sau se îngroapă foarte adînc. Unii dăunători iernează deobicei în coroana pomilor. Pentru a-i împiedica să ajungă aici, se pun în jurul trunchiului brîie de paie numite și brîie capcană. Acestea sînt niște somoioage de paie care se leagă în jurul trunchiului, la o înălțime de vreo 60—70 cm de la pămînt. Dăunătorii care se urcă pe trunchiul pomului spre coroană, se cuibăresc aici în așteptarea primăverii. Din cînd în cînd brîiele se dezleagă, se scutură în găleți cu petrol și apoi se leagă din nou pe trunchi. La căderea gerului brîiele se ard.

Pe lîngă cele arătate mai sus, în livezile tinere este nevoie ca pomii să fie apărați împotriva iepurilor, prin înfășurarea trunchiului cu stuf, bete de floarea-soarelui, coceni de porumb și alte mijloace. În același fel se protejează și coroanele joase ale piersicilor, merilor și perilor pitici sau altor specii cu portul mic. Dacă coroanele sînt mari și nu pot fi învelite, ele se stropesc cu sînge de vită care poate fi procurat de la abator, diluat cu 2—3 părți apă. Bune sînt, de asemenea, unele soluții amare sau rău mirositoare ca untura rîncedă, fierea de vită sau naftalina. Stropirile se repetă ori de cîte ori se constată că soluțiile respective au fost spălate de ploi.

La magazinul cooperativei

Mărfuri noi și frumoase au sosit la cooperativa din comuna Dejoi, raionul Oltețu. Fetele și nevestele tinere cumpără materiale pentru rochii de toamnă.
Vînzătorul le-a dat bucuros să aleagă fiecare după gust.

Expoziția volantă

„Construcții în gospodării agricole colective"

O expoziție interesantă ce atacă o problemă deosebit de actuală — construcțiile în gospodăriile colective — realizată cu multă îngrijire din punct de vedere grafic, așa cum pot fi caracterizate cele 13 panouri și 6 machete concepute de Direcția Propagandei din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. În plus, datorită caracterului ei special — expoziția volantă — ea va putea fi cercetată de mii și mii de colectiviști, principalii interesați în această problemă.

Primul panou cu care ia contact vizitatorul, este cel care înfățișează proiectele de grajduri pentru tauri. Sînt arătate aci, cu detalii complete de arhitectură, planurile unui grajd pentru viței și tineret la o brigadă de 50 de vaci și a unei creșe de viței. Se indică totodată ca și la celelalte panouri din expoziție cantitățile de materiale (ciment, lemn ecarisat, rotund și oțel beton) necesare construcțiilor.

O machetă și fotografii reprezentînd construcțiile de la gospodăria agricolă colectivă Mihai Viteazu, completează în chip fericit panoul.

Panourile II și III cuprind planurile a două grajduri, de 50 și 100 de vaci, cu și fără alei de furaje. În plus se dau interesante detalii asupra dimensiunilor minime pentru încăperea vacilor cu legare scurtă, asupra ieșirilor de aer etc. Macheta și fotografiile însoțitoare sînt făcute după modelul celor existente la gospodăria agricolă colectivă Limanu.

Panourile IV și V se ocupă de construcția unei maternități pentru 24 de scroafe și a două îngrășătorii de porci (100 și 200 capete). Machetele și fotografiile, reușit executate, sînt de la gospodăria agricolă colectivă Viișoara.

Panourile VI și VII schițează detaliile constructive ale unor grajduri pentru animale de muncă (boi și cai). Demnă de menționat aci este grija arhitecților pentru posibilitatea extinderii — în caz de mărire a efectivului — a suprafeței grajdurilor, precum și detaliile cu privire la căptușirea și rigidizarea ușilor și dispozitivului cu clapete pentru dozarea după voie a schimbului de aer, în interiorul grajdurilor. Panourile sînt însoțite de machete și fotografii de la gospodăria agricolă colectivă Limanu.

Panoul VIII, intitulat „Construcții auxiliare" cuprinde planurile unui siloz pentru nutreț murat, cu o capacitate de 2,7 tone de nutreț pe metru liniar de siloz, bazin de colectare a urinei cu o capacitate de 7,5 m.c., și platformă de bălegar cu o capacitate de 375 m.c.

Panoul IX, „Construcții avicole" dă detalii asupra construcției unei puiernițe pentru 1.000 de pui, cotețe pentru 250 și 500 de găini, a unui șopron pentru 700 de boboci de rață sau 500 de boboci de gîscă și a unei ferme de 1000—3.000 de găini, în cotețe de 500 capete, cu padoc schimbător.

Un aspect de la expoziție.

În cel de al X-lea panou sînt expuse planurile construcțiilor pentru ovine (saivane de 500 și 750 de oi). Panoul scoate în evidență faptul că aceste construcții pot fi confecționate din orice material local, iar fotografiile însoțitoare exemplifică „pe viu" afirmația.

Un panou ce va reține fără îndoială atenția vizitatorilor, este al XI-lea, intitulat „Construcții din arce de stuf". Desenele explicative — foarte clare dealtminteri — dau detalii asupra țarcului de lucru, presarea și coaserea arcelor, construirea coirajului mobil, precum și montarea și tencuirea arcelor din stuf. Ultimele două panouri din expoziție, reprezintă unul un „Cuptor de cîmp pentru ars cărămizi", iar cel de al doilea „Sisteme constructive meșteșugărești din materiale locale". Acestea se caracterizează prin două avantaje: pot fi executate rapid cu materiale locale (vălătuci de lut, paie, nuiele etc.) și au un preț redus.

★

Cu regret trebuie să semnalăm faptul că această expoziție, a cărei proiectare și execuție a durat aproape un an se află deocamdată expusă în... holul întreprinderii „Decorativa" din Capitală.

De această lipsă ce nu-și găsește scuză, Direcția Propagandei face vinovată întreprinderea „Decorativa" (nu s-au confecționat niște... șuruburi), iar întreprinderea la rîndul ei acuză Direcția Propagandei că a adus cel puțin 10 comisii de recepție care nu și-au dat încă avizul.

Pînă una alta, expoziția volantă (curat volantă) ce ar fi putut fi cercetată pînă acum de zeci de gospodării colective, stă la „Decorativa". Crede oare cu atîta tărie Direcția Propagandei din Ministerul Agriculturii și Silviculturii în proverbul care spune că dacă nu vine Mahomed la munte, va veni muntele la Mahomed! Cu alte cuvinte dacă expoziția volantă nu va poposi pe la colective, vor veni colectiviștii la „Decorativa"!

S. LEONARD

Recenzie

T. ȘUTEU: „Instalarea și exploatarea electromotoarelor folosite în agricultură"

În „Editura agrosilvică de stat" a apărut de curînd lucrarea inginerului Traian Șuteu, tratînd despre „Instalarea și exploatarea motoarelor electrice folosite în agricultură".

Cele 210 pagini cuprind 13 capitole în care materialul este expus sistematizat și la un nivel tehnico-științific destul de ridicat.

În primul capitol, se arată pe scurt care sînt sistemele de acționare electrică folosite în multiplele procese tehnologice specifice agriculturii și atelierelor mecanice din unitățile agricole. În capitolul doi se definesc mărimile nominale și o serie de noțiuni de bază ca: putere, tensiune, intensitate nominală, turație și randament, alunecare etc., dîndu-se și relațiile dintre ele într-o formulă clasică simplă.

Despre motoarele electrice de curent alternativ se vorbește într-un alt capitol care conține descrierea și schemele necesare înțelegerii constructive și funcționale a motoarelor sincrone și asincrone trifazate.

Cititorul interesat în folosirea rațională a mașinii electrice găsește un capitol consacrat alegerii puterii și tipului de motor indicat pentru fiecare scop. Se dau într-un tabel puterile necesare diferitelor mașini — unelte uzuale în atelier, iar un alt tabel indică puterile și turațiile necesare motoarelor care acționează diferite tipuri de mașini de treierat, mașini pentru pregătirea hranei, pompe, mulgătoare etc.

După aceste noțiuni, urmează un număr de capitole în care se descriu sistemele de instalare și cuplare a motoarelor electrice, cu mașinile acționate, exploatarea și întreținerea electromotoarelor, defectele mai frecvent întîlnite la electromotoare și la instalații electrice etc., lucrarea încheindu-se cu un capitol consacrat în întregime problemelor de tehnică a securității și a protecției muncii.

Lucrarea conține de asemenea numeroase anexe: scheme, diagrame, desene, care completează textul.

Ing. M. EIGELES
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Sărbătoarea recoltei

Am ajuns la Bod — o comună din apropierea Orașului Stalin — cam pe la ora prînzului. Deși zi de sărbătoare, ulițele satului erau pustii. La sediul gospodăriei colective, unde aveam treburi, n-am găsit decît pe paznic — un moșneag.

— Sînt cu toții pe malul Oltului, la sărbătoarea recoltei, mi-a spus el.

Am pornit spre Olt.

O șuviță de fum albăstrui se ridica în rotocoale deasupra pomilor de pe malul rîului, pierzîndu-se în văzduh.

„Acolo trebuie să fie locul de petrecere" mi-am zis.

Într-adevăr, după cîteva sute de metri, am ajuns la marginea unei livezi unde erau trase mai multe autocamioane și căruțe. În apropiere erau rînduite mai multe mese încărcate cu fel de fel de bunătăți: mititei, cremvurști, sticle cu bere, vin, țuică. În fața meselor, o scenă împodobită sărbătorește, pe care trona o adevărată orchestră.

Colectiviștii — bătrîni și tineri, bărbați și femei — îmbrăcați în straie de sărbătoare, ședeau la mese. Cei mai mulți erau din Bod, dar printre ei am recunoscut și numeroși oaspeți din satele învecinate.

Un sunet prelung de trompetă dădu semnalul de începere a sărbătorii recoltei.

Președintele gospodăriei colective din Bod, tov. Mihai Bejan, se urcă pe scenă. În cuvinte simple, el vorbi oaspeților despre munca și viața colectiviștilor din Bod, care în acest an au dobîndit 2.100 kg de grîu și 1.800 kg de orz la ha, despre veniturile aduse gospodăriei și membrilor ei de cultura plantelor tehnice, a legumelor și de creșterea animalelor.

Apoi, gazde și oaspeți au ridicat paharele pline și au ciocnit în cinstea succeselor obținute pînă acum, pe calea belșugului și pentru succesele viitoare.

O echipă cultural artistică a prezentat după aceea un bogat program artistic. Tinerii, germani și romîni laolaltă, au încins jocuri. Pe bătrîni nu i-a răbdat inima și au intrat și ei în joc.

Pînă tîrziu, către miezul nopții, au petrecut colectiviștii din Bod și oaspeții lor la sărbătoarea recoltei.

VLAD IONESCU
corespondent

CREȘTE NIVELUL DE TRAI AL MECANIZATORILOR

Tabere de cîmp

În imediata apropiere a comunei Berveni, se află tabăra de cîmp nr. 1, a stațiunii de mașini și tractoare Carei. Aici există acum un adevărat cămin pentru cei 30 de mecanizatori, membri a două brigăzi, care execută în toamna aceasta lucrări în volum de peste 3.000 hantri, pe cele 2.300 de hectare ale gospodăriei colective din Berveni.

Alcătuită din 5 vagoane-remorci, tabăra cuprinde: 2 dormitoare, o bucătărie, o sală de mese și un atelier. Dormitoarele sînt înzestrate cu paturi de fier și rufăria respectivă, cu dulăpioare pentru hainele fiecărui mecanizator, bazine cu robinete pentru spălat, etc. Seara, în dormitor și în celelalte încăperi se aprinde lumina electrică, introdusă cu ajutorul gospodăriei colective.

La tabăra de cîmp s-a rezolvat în bune condiții alimentarea harnicilor mecanizatori. O parte din alimente sînt aduse din stațiune. Legumele și zarzavaturile sînt asigurate taberei de către gospodăria colectivă la prețuri mici. Mecanizatorii o prețuiesc mult pe colectivista Kovacs Margareta, care le prepară cele trei mese, servindu-le întotdeauna mîncăruri gustoase. Dimineața, tractoriștii primesc cafea cu lapte și pîine cu unt și marmeladă. La prînz de obicei li se servesc trei feluri de mîncare, iar seara, de asemenea, o masă consistentă.

Datorită unei bune gospodăriri, costul zilnic al mesei nu depășește 5—6 lei.

Seara, cînd mecanizatorii din schimbul de zi se adună în sala de mese, ei socotesc cît au lucrat peste zi și discută despre muncile de a doua zi, luînd totodată măsuri pentru înlăturarea greutăților ce se ivesc uneori.

SATIRĂ ȘI UMOR

Epigramă

În timp ce alte tractoare din regiunea Iași sînt pe ogoare, multe K.D.-uri de la S.M.T. Negrești nici acum nu sînt încă reparate.

S.M.T.-ul, evident,
Spune-un lucru-adevărat:
„Merg tractoarele-n prezent",
Însă merg... la reparat.

V. D. POPA

Unii gospodari neglijează să dea vacilor nutreț verde, ceea ce duce la scăderea producției de lapte.

Gospodina: — Iar mă pui să-ți fac dojană.
Unde-i laptele, Jolană?

Vaca: — Iaca na, ce întrebare!
Dar nutrețul unde-i oare?...

Desen de CR. NICOLCEANU

Un inginer „timid" și un președinte „experimentat"

Mare pacoste pe capul omului și timiditatea asta! Și măcar de-ar ține acolo, pînă la paișpe, cinspe ani, ar mai fi cum ar fi. Dar nu! Uite că nici la treizeci de ani nu scapi de ea. Fir-ar să fie!

Inginerul Ion Negulescu e timid. „Ce să-i faci! Defect incorijibil", vor spune unii. Hm! Să vedem dacă timiditatea este un defect. Să-l întrebăm pe tovarășul Negulescu. El e cel mai în măsură să ne răspundă: „Ce spui tovarășe inginer?"

Ion Negulescu își șterge ochelarii, roșește, se foiește, se ridică de pe scaun, face un gest evaziv și... se așează iar. Tace. Îi e greu să dea un răspuns. Un răspuns obiectiv, firește, căci dacă ar fi vorba de timiditatea „subiectivă", timiditatea de care suferă Negulescu, am putea răspunde noi în locul lui. Adică nu noi, faptele.

Dar s-o luăm de la capăt. De cînd a venit inginerul Ion Negulescu la Gherăseni? De la începutul verii! Atunci, se pare și-a „învins" timiditatea și a „îndrăznit" să viziteze gospodăria. A vizitat-o chiar în amănunt. L-a bucurat, (ce vreți, și omul timid are voie să se bucure), l-a bucurat recolta frumoasă, acareturile construite de colectiviști, maternitatea de scroafe atît de bine îngrijită, oamenii vrednici pe care i-a remarcat îndată printre ceilalți: Constantin Vasile, Dumitru Miu, Ion Mihalache, Ioana Spinu și alții.

Un singur lucru l-a nemulțumit profund: via. Via cu viță nobilă lăsată aproape în paragină.

— Păcat, a zis inginerul către tovarășul Spinu, președintele colectivei. Trebuie s-o stropim, și n-ar strica s-o mai săpăm o dată. (Observați cît curaj pentru un om timid!).

Președintele a răspuns în doi peri:

— S-o stropim, dar cu ce? N-avem cu ce. Las-o și-așa. N-o să aibă nimic, ai să vezi!

Inginerul Negulescu s-a-nroșit, a pus capu-n pămînt, dar n-a mai insistat. Ce vreți? E timid. Din cale-afară de timid. Și doar știa că fusese trimis acolo să muncească, să intervină unde vede o neregulă, să-și spună cuvîntul de tehnician, să se zbată pentru aplicarea agrotehnicii. Știa că răspunde de recoltă. Totuși n-a putut să-și învingă „timiditatea". N-a îndrăznit, bietul, să-l contrazică pe președinte. „Tovarășul Spinu e om cu experiență, trebuie să folosim și învățămintele căpătate de agricultori de-a lungul anilor. Cine știe, s-ar putea ca și fără să fie stropită și săpată, via să dea rod". Așa a gîndit, poate, inginerul Negulescu. Cu toate astea în registrul de procese verbale (ah, de-ar fi mai puține registre și mai multă treabă) n-a uitat să-și însemne părerea lui „personală" care spunea: „eu, ca inginer, atrag atenția... etc, etc".

Așa sînt oamenii timizi. Folosesc registrele. Ele nu se opun. Ele sînt pașnice. Dar rezultatele? Via n-a produs nimic. Și cine-i vinovat? „Nu știu", răspunde roșind timidul inginer. Eu le-am spus, am scris. Uite, citiți procesul verbal! De două ori, nu o dată.

Inginerul Negulescu dă vina pe președinte.

— Eu? Păi... dacă tovarășul Spinu...

Adevărat, tovarășul Spinu are și el partea lui de vină. Dar asta nu-l scuză cu nimic pe inginer. Mai ales că întîmplarea cu via nu e singurul caz.

— Vai cît de bolovănoasă a ieșit arătura unde o să-nsămînțăm orzul de toamnă! Trebuie să dăm cu discuitorul, s-a auzit altădată glasul timid al inginerului. Uite, gospodăria de stat Stîlpu, e aici peste drum de noi, de trei ori a dat cu discuitorul.

— Noi n-avem timp de-așa ceva, a răspuns prompt și hotărît președintele. Dacă dă o ploaie și se înmoaie nițel pămîntul, semănăm.

Și orzul a fost semănat în bolovani. „Timidul" inginer nu s-a opus. Și-a consemnat părerea și protestul în... procesele verbale.

— Ce să fac? Dacă ei nu vor?

Cine sînt ei? Poate colectiviștii vrei să spui, tovarășe Negulescu?! Nu! Nu sînt colectiviștii. De ei, de judecata lor, ai să ai parte în curînd și dumneata și tovarășul președinte. Și atunci nu știu dacă ai s-o mai poți scoate la capăt cu... „timiditatea".

STELA NEAGU

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

AVANTAJELE RESPECTĂRII CONTRACTELOR ÎNCHEIATE

Colectiviștilor din Tireaum nu le pare rău că în 1955 l-au ales președinte pe tovarășul Geza Dolocski, harnicul și întreprinzătorul contabil al gospodăriei. Deși încă tînăr, el are multă experiență în munca de conducere. Cu tovarășul Dolocski Geza m-am întîlnit în pridvorul larg al sediului gospodăriei.

Intre noi s-a înfiripat repede o interesantă convorbire privind relațiile gospodăriei cu diferite unități economice.

— Vorbeați, tovarășe președinte, despre relațiile pe care le aveți cu alte unități economice... Președintele nu-mi dă răgaz să formulez întrebarea și își continuă ideea.

— Relațiile noastre cu alte unități economice sînt reglementate prin contracte. Am stăruit totdeauna cînd încheiem contractele asupra clarității și preciziunii lor. Volumul, calitatea, termenele sînt, ca să spun așa, elementele fiecărui contract încheiat de noi, fie că stabilește între gospodărie și unitățile economice relații de muncă, fie că se ocupă de relațiile de schimb. Contractele cuprind, firește, și alte elemente care nu-s de loc de mică importanță.

Il întrerup.

— Ați vorbit despre contracte ce reglementează relații de muncă. N-ați voi să vă opriți puțin asupra lor?

— Desigur, m-am referit în primul rînd la relațiile dintre gospodărie și S.M.T. care sînt permanente și au un rol dintre cele mai însemnate în asigurarea producției agricole. Mecanizarea lucrărilor agricole aduce gospodăriei noastre mari avantaje. Dacă nu lucram pămîntul cu tractoarele și mașinile S.M.T., nu am fi putut obține în acești ani de pe fiecare hectar cîte 2000 — 2500 kg la grîu, 2500 — 3000 kg la orz și porumb, 5800 — 7.500 kg la cînepă. Mecanizînd o bună parte din lucrările agricole am economisit anual mii de zile-muncă și am putut să cultivăm plante tehnice pe zeci de hectare. De asemenea, la noi a scăzut proporțional cu mecanizarea numărul atelajelor și o dată cu el și cheltuielile de zile-muncă și de furaje necesare pentru întreținerea animalelor de muncă. Multe brațe eliberate de la lucrările de pregătire a solului pot lucra acum în zootehnie și în întreprinderile anexe. Deci, atît timp cît S.M.T. își respectă obligațiile contractuale, totul e foarte bine.

Observ că președintele vrea să treacă la altă problemă. Il încurajez să continue tot pe această temă.

— In anii 1954-1956, ba chiar și în prima jumătate a lui 1957, brigăzile S.M.T. și-au îndeplinit datoria în mod exemplar. Păcat că-n vara și toamna aceasta munca lor a început să șchioapete. In campania de recoltare, secerătoarea-legătoare care trebuia să ne deservească a fost folosită în altă

Convorbire cu tov. DOLOCSKI GEZA
președintele gospodăriei agricole colective „Infrățirea" din comuna Tireaum, raionul Carei

parte iar cît privește dezmiriștitul mașinile S.M.T. le-au executat numai pe 20 de hectare în loc de 94 cum era prevăzut în contract. Patru tractoare ale stațiunii, trimise aici pentru a executa arături, s-au defectat rînd pe rînd în brazdă.

— Ați semnalat S.M.T.-ului aceste defecțiuni, pentru ca să fie analizate?

— Le-am semnalat de repetate ori. Așteptăm să ne putem analiza la următoarea ședință a sfatului S.M.T. care, spre regretul nostru, nu s-a mai întrunit încă din iarna trecută.

Discuția noastră a părăsit apoi acest subiect. Vorbim acum despre veniturile bănești tot mai mari pe care le realizează gospodăria colectivă în ultimii ani.

— Culturile de plante tehnice, sectorul zootehnic, întreprinderile anexe — îmi spune tov. Dolocski — aduc tot mai multe venituri. Din anul agricol 1954 — 1955, cultivăm cînepă și sfeclă de zahăr pe cîte 10 hectare. Anual, un hectar cultivat cu ardei ne aduce un venit de 10-11.000 lei, iar un hectar cu cînepă tot cam pe atîta. Sectorul zootehnic ne asigură și el între 100 — 150.000 de lei. Valorificarea în bune condiții a produselor vegetale și animale se face tot cu ajutorul contractelor. Gospodăria a încheiat din timp contracte cu diferite întreprinderi industriale și comerciale de stat ori cooperatiste. Cînepa o contractăm cu topitoria de la Berveni, cerealele cu întreprinderea „Recolta", sfecla de zahăr cu fabrica de la Arad, animalele și produsele zootehnice cu ORACA și ICIL, ardeiul cu fabrica „Avîntul" din Oradea. Curînd vom încheia contracte și cu întreprinderea „Prodavicola" pentru valorificarea gîștelor îngrășate și crescute în apele pîrîului Tiremus. Numărul crescînd de contracte oglindește, cred, foarte bine dezvoltarea gospodăriei.

— Din cele spuse reiese că gospodăria a încheiat contracte cu foarte multe fabrici și organizații economice. Cum își respectă părțile obligațiile contractuale?

— Gospodăria și le îndeplinește totdeauna. Contractele sînt respectate întocmai și de majoritatea fabricilor și organizațiilor economice. Fabrica de zahăr din Arad nu dă însă dovadă de seriozitate în îndeplinirea obligațiilor ce-i revin. Nu ne trimite îngrășăminte chimice la timp iar foarte adesea trebuie să ne zbatem mult pentru obținerea drepturilor bănești ce ni se cuvin. Nu sîntem satisfăcuți nici de relațiile noastre cu fabrica „Avîntul" din Oradea care preia și transportă cantitățile de ardei contractate abia în decembrie. Contravaloarea ardeiului o primim abia în anul următor.

După cum vedeți, uneori se ivesc neînțelegeri, greutăți, dar noi nu uităm niciodată de avantajele hotărîtoare pe care le avem contractînd cu întreprinderile de stat și cooperatiste valorificarea produselor vegetale și animale. De aceea, noi vom lărgi și mai mult relațiile contractuale ale gospodăriei.

GH. EICHNER

PILDA PROFESORULUI TEMPFLI

Zilele trecute tovarășul Iakubka Francisk, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Urziceni, raionul Carei, a primit o scrisoare. Autorul acestei scrisori este profesorul agronom Tempfli Ianos, de la școala medie din Tg. Săcuiesc, originar din comuna Urziceni. „După o activitate pedagogică îndelungată — scrie profesorul Tempfli — simt că datoria mea este să muncesc de-acum în rîndul consătenilor mei. De aceea vă rog să supuneți adunării generale cererea mea de a deveni membru al gospodăriei, și dacă colectiviștii doresc sînt gata să muncesc în funcția de agronom. Cu această ocazie, aduc în gospodărie și 6 hectare de teren care-mi aparțin și care au fost lucrate pînă acum de către o unitate de stat".

Cererea profesorului Tempfli a fost primită cu multă bucurie de către colectiviști. Aflînd de succesele colectivei și de pasul făcut de profesorul Tempfli, care se bucură de multă considerație în comună, încă 13 țărani muncitori au cerut să fie primiți imediat în gospodărie, a cărei suprafață depășește de-acum 500 de hectare.

E. GHEORGHE

LA POALE DE CODRU DES...

Oamenii din Vama, regiunea Suceava, au pus întovărășirii lor zootehnice numele „Miorița", cinstind și în felul acesta balada populară născută pe plaiuri moldovene. Pentru ca mioarele întovărășirii „Miorița" să fie frumoase și voinice, tehnicianul veterinar Maria Gospodaru le „consultă" săptămînal. „Pacienta" din fotografie se arată înțelegătoare. Cea care urmează își așteaptă răbdătoare rîndul.

„HRĂNITORUL AUTOMAT"

In sectorul zootehnic al multor gospodării de stat s-a introdus de curînd hrănitorul automat, pentru furajarea porcinelor. Este vorba de o construcție pe cît de simplă pe atît de folositoare, prin care se economisește o mare cantitate de furaje.

In fotografie: un hrănitor automat, la gospodăria de stat din Urziceni.

PROBLEMA CHEIE

— PE MARGINEA ACTIVITAȚII S. M. T. CALUGARENI —

Sub acest titlu analizam anul trecut, aproximativ cam în aceeași perioadă, activitatea muncii depusă de mecanizatorii de la S.M.T.-Călugăreni, regiunea București, în legătură cu cauzele care determinau neîndeplinirea sarcinilor de plan la această unitate.

Anul trecut S.M.T.-Călugăreni nu și-a realizat planul de producție în nici una din campaniile agricole (în primăvară 83,3 la sută, în vară 52,5 la sută, în toamnă circa 50 la sută); prețul de cost al hantrului a fost mult depășit.

S.M.T. Călugăreni a înregistrat anul trecut realizări atît de slabe, datorită faptului că stațiunea nu dispunea decît de o foarte mică suprafață de teren comasat (circa 1.700 ha.), că unitățile agricole cooperatiste aveau suprafețe mici și acelea mult dispersate.

S-A SCHIMBAT FAȚA LUCRURILOR

Anul acesta despre S.M.T.-Călugăreni nu am auzit spunîndu-se decît cuvinte de laudă.

Intr-adevăr, rezultatele muncii dobîndite în acest an fac cinste celor 40 tractoriști, ca și restului mecanizatorilor de aici. In campania de primăvară, planul de producție a fost realizat în procent de 115 la sută. In perioada muncilor de vară, cei 5.678 hantri realizați reprezintă depășirea planului pe campanie cu 38 de procente. In campaniile agricole ale anului în curs, mecanizatorii S.M.T.-ului Călugăreni nu s-au mulțumit numai cu executarea lucrărilor de bază ale solului, ci au efectuat un mare volum de lucrări speciale, printre care: arături în orezării, prășit mecanic, tocat furaje, irigat etc.

Cum a fost posibilă realizarea acestor succese?

In primul rînd trebuie arătat că spre deosebire de anul trecut, cînd stațiunea își desfășura activitatea pe terenurile a 5 gospodării colective și 19 întovărășiri agricole, în acest an, deosebit de faptul că suprafața gospodăriilor colective a crescut cu circa 10%, în raza de activitate a stațiunii sînt astăzi 39 întovărășiri agricole la care S.M.T.-Călugăreni execută un mare volum de lucrări mecanizate. Față de cele 1.700 ha. comasate, cîte le avea de lucrat în 1956, în acest an stațiunea dispune de o suprafață arabilă strînsă în tarlale de aproape 6.000 de hectare fizice, ceea ce-i asigură îndeplinirea și chiar depășirea planului de producție în fiece campanie.

Creșterea numărului unităților agricole cooperatiste și extinderea suprafeței celor existente a fost posibilă îndeosebi datorită lucrărilor bune și la timp făcute de mecanizatori, cît și recoltelor bogate obținute pe terenurile lucrate de S.M.T.

Frumoasele recolte dobîndite de pe terenurile lucrate de ei sînt cele mai bune pilde. Iată cîteva cifre: gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din Dobreni de pildă a obținut la grîu o producție medie de 1.769 kg. la hectar, față de cele 1.400 kg. la hectar obținute de sectorul individual, unde pămîntul a fost lucrat cu atelajele. Colectiviștii din Vidra au scos o producție medie de 2.050 kg. grîu la hectar, cu cîte 700 kg. în plus de pe fiecare hectar în comparație cu țăranii individuali din comună. Recolte frumoase la grîu au obținut și întovărășiții din Vărăști, 30 Decembrie, Mihai Bravu și alții.

MECANIZATORII — AGITATORI DE FRUNTE

La creșterea suprafeței sectorului cooperatist din raza lor de activitate, tractoriștii de la S.M.T. Călugăreni nu au contribuit numai ca mecanizatori, ci și ca agitatori. Făcînd parte din brigăzile de agitație, de sub îndrumarea tovarășilor Troacă, de la comitetul raional de partid și Ing. Rădulescu, șeful secției agricole raionale, numeroși mecanizatori de la S.M.T., în frunte cu directorul stațiunii, tov. Mircea Paulian, și-au adus contribuția la înființarea de noi întovărășiri, la dezvoltarea unităților agricole cooperatiste existente. Astfel, tov. Ing. Ion Burcea, fost agronom șef (actualmente vicepreședintele sfatului popular raional Vidra), a contribuit în mare măsură la înființarea a 2 noi întovărășiri (una agricolă și alta pomicolă) în comuna Grădiștea. Agitatorii Ion Mihai, — agronom de sector, și Tudor Ursu, tractorist, au muncit în comunele Copăceni și Adunații-Copăceni. Și în aceste comune au luat ființă două noi întovărășiri agricole.

Prin activitatea lor, agitatorii din S.M.T. au contribuit și la sporirea suprafeței întovărășirilor vechi. Intovărășirea „Drumul lui Lenin" din Vărăști, bunăoară, care anul trecut dispunea de numai 121 ha. teren arabil, are acum o suprafață de 387 ha. De două și de trei ori au crescut și suprafețele întovărășirilor din Grădiștea, Brăniștari, Colibași, etc.

★

Ca urmare a frumoaselor rezultate obținute în creșterea sectorului agricol cooperatist din împrejurimi, mecanizatorii S.M.T.-ului au putut să-și îndeplinească și să-și depășească cu ușurință planurile de producție. Fruntașii S.M.T.-ului, printre care Radu P. Ioan, Ursu Ștefan, Ursu Gheorghe, Petre Alex., Ursu Tudor, Răgalie Ion și mulți alții, depășindu-și cu mult sarcinile de plan, au încasat, deosebit de salariile frumoase (între 1.300—1.500 lei) și premii mari, care trec de 1.000 lei pe o campanie. Totodată, lucrul pe tarlale întinse și fără haturi a permis mecanizatorilor să facă și însemnate economii de carburanți.

Iată dar că munca mecanizată, făcută pe ogoarele întinse ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, și-a arătat roadele și de o parte și de alta. Datorită ei au avut de cîștigat atît colectiviștii și întovărășiții, cît și mecanizatorii S.M.T.-ului.

Fără îndoială că nu putem spune că la S.M.T.-Călugăreni problema asigurării terenului de lucru a fost pe deplin asigurată, că mecanizatorii de aici pot privi acum lucrurile liniștiți. De altfel ei singuri își dau seama de aceasta. Sînt încredințat de acest lucru, gîndindu-mă la cele ce-mi spunea la plecarea din stațiune agronomul-șef, tov. Ing. Ion Zmeu:

— Problema creșterii sectorului agricol cooperatist din raza noastră de activitate ne stă mereu în față. Știm că mai avem încă mult de lucru în ce privește crearea de noi unități agricole cooperatiste și atragerea de noi membri în unitățile existente. Dar cu munca unită a tuturor mecanizatorilor, avînd în față exemplul mecanizatorilor din regiunea Constanța, ca și al celor din regiunea noastră din raioanele Oltenița și Slobozia, credem că nu va trece multă vreme pînă cînd toate comunele deservite de S.M.T.-ul nostru vor fi complet cooperativizate.

I. LEȘEANU

NICI UN SECRET...

Cum reușește gospodăria colectivă din Țibucani, raionul Tg. Neamț, să asigure membrilor ei venituri mari

Cînd nevasta i-a adus pe lume al cincilea copil (asta s-a întîmplat cu mulți ani în urmă), Constantin Ștefan Băluț din Țibucani s-a bucurat, firește. Curînd însă l-au năpădit grijile: acum, cînd sînt mici, și-a zis el, mai treacă-meargă, dar cînd or fi mai măricei, ce te faci, pe unde scoți cămașa? Că doar n-ai averi, ci doar cîteva prăjini de pămînt!

Cei cinci copii — toți băieți — au crescut și odată cu ei și grijile lui Constantin Băluț. Sub povara anilor, casa veche, bătrînească, a început a se gîrbovi. Feciorii — de-acum flăcăiandri — dormeau într-o odăiță. Bătrînii în cealaltă. Ograda aproape pustie. Constantin Băluț ar fi vrut ca totul să fie altfel: casa îndestulată, copiii bine hrăniți și îmbrăcați, ograda plină cu orătănii. Dar, deși se strădula din răsputeri, nu izbutea să acopere lipsurile. Abia în octombrie 1952, cînd s-a întemeiat gospodăria colectivă din sat, Constantin Băluț a început să întrevadă calea spre o viață mai bună. De aceea, n-a stat deloc pe gînduri și a făcut cerere. Cum și-o fi închipuit el atunci viața și munca în colectivă, ce anume planuri de viitor și-o fi făcut nu putem ști. Știm numai cum trăiește el astăzi, după aproape cinci ani de muncă în gospodăria colectivă. Locuiește în casă nouă. Are mobilă cumpărată de la oraș, ascultă muzică la propriul său aparat de radio, citește ziarul la lumina becului electric de pe noptieră. Și ograda nu-i mai e pustie: afli în ea o vacă cu vițel, porci puși la îngrășat, 12 oi și zeci de orătănii.

Cum de-a reușit Constantin Băluț să-și schimbe într-atît traiul, să devină om înstărit? Așa, bine. Păi, puțin lucru credeți că este să primești — cum a primit el — într-un singur an (1955, de pildă) aproape 28.000 kg. de diferite produse din care peste jumătate de vagon numai de cereale și pe deasupra 5.700 lei bani gheață? Iar laolaltă cu feciorii săi s-au ales în același an, ca răsplată a muncii în gospodăria colectivă, cu vre-o 6 vagoane și jumătate de produse, plus 31.866 de lei. Așa că să nu vă mire aflînd că „bătrînul" a făcut în acești ani 5 case noi. Fiecărui fecior cîte una. Cîți ani de muncă i-ar fi trebuit înainte vreme ca să i se împlinească un astfel de vis? O viață de om? Poate mai multe vieți!

Constantin Băluț și fiii săi nu constituie o excepție în Țibucani. Asemenea lor, și-au făcut case noi încă 14 colectiviști printre care Dumitru Toader Luca, Costache Gherasim și alții. Pînă la înființarea gospodăriei colective, în sat existau doar 4 aparate de radio. Acum, peste 40 de colectiviști ascultă muzică la radio, iar lumină electrică și-au tras aproape toți. Cît despre mobilă nouă, mașini de cusut, vaci cu lapte, acestea au devenit pentru toți colectiviștii ceva obișnuit.

De unde au colectiviștii atîția bani? De la gospodăria bineînțeles. Pînă acum ei au primit ca avans cîte 13 lei pentru fiecare zi-muncă, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului să mai primească încă pe atît plus circa 40 de kg. de diferite produse. Venituri la fel de mari au avut colectiviștii și în anii trecuți. Astfel, în 1956, pentru fiecare zi-muncă li s-au repartizat cîte 37,645 kg de produse și cîte 23,50 lei iar în 1955 cîte 48,397 kg de produse și cîte 13,70 lei.

Cum reușește gospodăria colectivă din Țibucani să asigure membrilor ei venituri atît de mari? Intrebarea aceasta se impune cu atît mai mult cu cît gospodăria posedă o suprafață de teren de numai 269 ha din care arabil 208 ha.

Incă de la înființarea gospodăriei, colectiviștii au hotărît să folosească terenul în mod rațional, să scoată de pe el maximum de randament. Și cum puteau face lucrul acesta? Introducînd și extinzînd acele culturi care în condițiile de climă și sol ale locului aduc venituri cît mai mari. Așa s-a născut, încă din primul an, grădina colectivei. La început, au fost doar 4 ha, apoi 8, 10 și astăzi sînt 17. Odată cu creșterea suprafeței cultivate cu legume, au crescut și veniturile: de la 48.530 lei în 1953 la 441.353 lei în 1956. In fiecare an, grădina a adus gospodăriei venituri care reprezintă 45—55 la sută din totalul veniturilor realizate din producția vegetală.

Inainte de înființarea gospodăriei colective, cartoful se cultiva în Țibucani numai pe lîngă casă. Colectiviștii însă au făcut din această cultură o sursă importantă de venituri. Anul acesta, ei au cultivat 25 ha din care 15 ha sînt contractate cu „Agrosem"-ul. *Din an în an, colectiviștii au extins și cultura sfeclei de zahăr. Anul trecut, de pildă, au cultivat cu sfeclă de zahăr 10 ha care le-au adus un venit de 43.000 lei și 1.405 kg de zahăr.* Tot în acest an, de pe cele 10 ha cultivate cu butași de sfeclă pentru sămînță (elită) au obținut o cantitate de 22.200 kg de sămînță, ceea ce înseamnă că vor încasa de la „Agrosem" nici mai mult nici mai puțin de 222.000 lei. *Incepînd din anul 1954, colectiviștii au introdus în cultură și macul, necunoscut pînă atunci prin partea locului. Anul acesta, de pe suprafața de 6 ha au obținut 2.033 kg de sămînță pe care au predat-o „Plafar"-ului. Tot în acest an, colectiviștii au cultivat 1 ha cu ceapă pentru sămînță și 2 ha cu valeriană de pe urma cărora vor realiza, de asemenea, venituri însemnate.*

Gospodăria colectivă din Țibucani nu neglijează nici culturile de cereale. Dimpotrivă, acestea ocupă un loc de frunte în producția vegetală, constituind principala sursă de asigurare a hranei colectiviștilor. Munca bine organizată, folosirea pe scară largă a mijloacelor S.M.T.-ului, respectarea întocmai a regulilor agrotehnice au făcut ca în fiecare an colectiviștii din Țibucani să obțină recolte bogate de cereale. In ultimii doi ani, de pildă, producția medie de grîu la ha a fost de 3.000 kg.

Un alt izvor de venituri pentru gospodărie este creșterea animalelor. Gospodăria colectivă are în prezent o turmă de 427 de oi, 42 de porcine, din care 17 scroafe fătătoare, și 27 vaci de rasă Schwitz. Anul trecut, de pe urma oilor gospodăria a realizat un venit de peste 35.000 lei iar de la porci aproape 85.000 lei. Venituri însemnate a obținut și de pe urma creșterii vacilor. Merită subliniat faptul că în acest an gospodăria va livra statului 13 tăurași de prăsilă.

Iată dar care este „secretul" veniturilor mari pe care gospodăria colectivă din Țibucani le asigură membrilor ei. E un „secret" care de fapt stă la îndemîna oricărei gospodării colective.

N. IANCU

In curînd și Vasluiul...

Cooperativizarea raionului Murgeni a avut darul să ambiționeze. Printre cei care s-au ambiționat, ca să spun așa, sînt și cei din raionul Vaslui. Au început oamenii de acolo să intre în număr mare în gospodăriile colective și în întovărășiri. Intre 1 și 30 septembrie, de exemplu, au intrat 3.900. Din cele 153 de sate ale raionului, 140 s-au cooperativizat deja complet. Cînd vor termina celelalte? Nu mai tîrziu de 30 decembrie. Pînă atunci — așa s-au angajat — colectiviștii și întovărășiții vor să aducă lîngă ei și restul țăranilor muncitori din raion.

VICTOR VASILIU
corespondent

O consfătuire rodnică

In ultimul articol în care redăm consfătuirea ținută de președinții gospodăriilor colective și cooperativelor de producție din regiunea Cluj, ne vom ocupa de unele probleme destul de importante, dar asupra cărora s-a insistat în mai mică măsură, precum și de hotărîrea participanților de a contribui cu toate forțele la succesul cooperativizării agriculturii.

Consfătuirea s-a oprit și asupra metodelor de îndrumare și control ale președinților de gospodării colective. Metodele care se folosesc sînt, de fapt, diferite variante a două metode de bază. Președintele gospodăriei colective din Bonțida se întîlnește cu brigadierii în fiecare seară, stabilind împreună planul de muncă pentru ziua următoare. **La gospodăria din Iernut, planul de muncă se întocmește pe o perioadă de o săptămînă.** S-a apreciat că metoda a doua e mai bună. Se evită pierderea de timp și se întărește inițiativa și spiritul de răspundere al brigadierilor.

Participanții la consfătuire și-au însușit și recomandarea de a întocmi planul anual de producție nu în raport cu numărul membrilor înscriși, ci în raport cu al celor care participă efectiv la muncă.

O altă propunere care a reținut atenția președinților se referă la o metodă simplă și eficace de sporire a fertilității solului. **Este vorba despre practica existentă în gospodăriile colective din Recea Cristur și Tiocu de Jos care au cerut colectiviștilor să ducă pe tarlaua comună o parte din îngrășămintele naturale pe care le au de la animalele proprietate personală.**

Consfătuirea s-a ocupat, ca să le spunem așa, și de unele probleme sociale, ca grija față de bătrîni și tinerii căsătoriți. Gospodăria colectivă din Ocna Dejului a fixat bătrînilor o **retribuție lunară fixă, sub formă de pensie.** In felul acesta se gîndesc să procedeze și colectiviștii din Apahida.

★

Cooperativizarea integrală a agriculturii regiunii a ocupat în lucrările consfătuirii aceeași atenție ca și întărirea economico-organizatorică a unităților existente. Președinții au hotărît să contribuie la crearea de noi unități, în primul rînd prin întărirea unităților pe care le conduc. Aceasta nu înseamnă că membrii gospodăriilor colective vor neglija munca de agitație. Echipele de agitație compuse din colectiviști fruntași din Iernut și Văleni au adus o însemnată contribuție **la înființarea a încă 7 gospodării colective și 2 întovărășiri.**

Pe lîngă aceste exemple demne de laudă, se pot aduce însă și altele care arată că în regiune mai sînt gospodării colective ce nu se preocupă de transformarea socialistă a agriculturii. Ceva mai mult gospodăriile din Asinip și Crasna și-au... ferecat porțile ca să nu mai pătrundă în ele nici un membru nou. Țăranii muncitori cu gospodării individuale sînt întîmpinați cu priviri reci și de colectiviștii din alte comune; în rîndul lor stăruie părerea greșită că creșterea numărului de membri duce la... scăderea veniturilor.

Combătînd această tendință dăunătoare transformării socialiste a agriculturii și chiar dezvoltării gospodăriilor colective, mulți din participanții la consfătuire au cerut intensificarea muncii politice. Președintele gospodăriei din Fodora a mai cerut în plus ca unitățile vechi să sprijine cu semințe, animale de prăsilă etc. gospodăriile colective care se vor crea de aci încolo.

El s-a oferit de altfel să ajute cu o tonă de grîu 2 gospodării ce se vor înființa în apropierea comunei Fodora.

Alți președinți au propus ca fiecare gospodărie să patroneze cîte o întovărășire, ajutînd-o să treacă la o formă superioară de cooperare în producția agricolă. Și această propunere a fost primită cu însuflețire.

In afară de acestea, s-au mai făcut numeroase alte propuneri interesante. Punerea lor în practică va grăbi cu siguranță cooperativizarea agriculturii regiunii.

In fruntea muncii de cooperativizare vor fi — așa cum a subliniat tovarășul V. Vaida, primul secretar al comitetului regional P.M.R. — gospodăriile colective.

Ing. O. FENEȘAN

In gospodăriile de stat din regiunea Stalin

Numărul animalelor de producție poate să crească

Ing. GRIGORE CHIȘLEANU
Consilier la Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat

Ancheta inițiată de ziarul „Agricultura Nouă" cu privire la problemele dezvoltării creșterii animalelor prezintă o mare importanță, ea fiind menită să scoată la iveală imensele resurse nefolosite încă în diferitele sectoare social-economice ale agriculturii țării noastre.

Așa cum în privința producerii cerealelor gospodăriilor agricole de stat le revin sarcini importante, tot așa și în domeniul zootehniei se așteaptă de la ele realizări însemnate. Prin însuși faptul extinderii considerabile a culturilor de cereale, gospodăriile agricole de stat au creată încă o bază solidă pentru creșterea numărului animalelor și a productivității lor, ce se adaugă celorlalte condiții ca: mecanizarea, cadre calificate, investiții etc.

Eficiența acestor condiții este mult mai mare cînd li se alătură condiții naturale deosebit de favorabile creșterii animalelor. Acesta este și cazul gospodăriilor agricole de stat din regiunea Stalin, ale cărei condiții de relief, climă și sol au determinat aci o tradiție prețioasă în domeniul creșterii animalelor.

Din păcate, trebuie arătat că cele mai multe gospodării de stat din regiunea Stalin nu folosesc nici pe

ANCHETA NOASTRA

departe toate posibilitățile de creștere a animalelor de care dispun, situație ce reiese și din analiza pe care am efectuat-o recent într-un număr de 11 gospodării de stat din această regiune și anume: **Rîșnov, Rupea, Criț, Saschiz, Sighișoara, Agnita, Netuș, Apold, Cisnădie, Sibiu și Slimnic.**

In cele ce urmează voi arăta în linii mari cauzele acestei situații și măsurile menite să ducă la îmbunătățirea ei.

Cifre comparative

Intre gospodăriile de care m-am ocupat există deosebiri mari în ceea ce privește încărcătura de animale din turma de bază la 100 ha teren agricol. Din această cauză și veniturile din sectorul zootehnic raportate la un hectar sînt diferite. Ce determină această stare de lucruri? Reflectă aceste deosebiri diversitatea condițiilor de care depinde creșterea animalelor și în primul rînd a mărimii suprafețelor ocupate de culturile furajere în diferitele gospodării?

Pentru a vedea care este realitatea, am grupat cele 11 gospodării de stat studiate în două categorii după procentul ocupat de culturile furajere din totalul terenului agricol. Drept culturi furajere au fost socotite toate plantele de nutreț inclusiv porumbul, fînețele, pășunile, suprafețele ocupate de livezi și alte terenuri pășunabile sau producătoare de masă verde. Furajele provenite din culturile duble în miriști nu au fost luate în considerare.

Astfel, în gospodăriile Agnita, Apold, Cisnădie, Netuș, Rîșnov și Saschiz (I) suprafața totală a culturilor furajere reprezintă între 90—98 la sută din terenul agricol, iar în gospodăriile Criț, Rupea, Sibiu, Sighișoara și Slimnic (II) între 70—85 la sută.

In aceste două categorii de gospodării, numărul animalelor din turma de bază, socotit în unități vită mare (U.V.M.) la 100 ha teren agricol, este următorul: I — Agnita 17; Apold 10; Cisnădie 12; Netuș 17; Rîșnov 21; Saschiz 8; II. — Criț 34; Rupea 15; Sibiu 13; Sighișoara — nimic; Slimnic 24.

In primul rînd, se constată că nu există nici o corelație între suprafața pentru baza furajeră și numărul animalelor existente. Dintre toate aceste gospodării numai la gospodăria de stat Criț se poate vorbi de o situație mai bună în privința dezvoltării sectorului zootehnic în raport cu baza furajeră, cu toate că și aci mai sînt unele posibilități de mărire a efectivului de animale. In restul gospodăriilor resursele furajere nu sînt folosite în diferite grade, mai gravă fiind situația la gospodăriile Sighișoara și Saschiz. Așa, de pildă, la gospodăria Sighișoara, la care suprafața pentru baza furajeră ocupă 78 la sută din agricol (pășunile și fînețele însumînd 422 ha) se găsește numai un sector avicol compus din circa 3.000 găini adulte și 10.000 capete tineret care nu poate folosi iarba de pe pășuni, fînețe și cele 155 ha de lucernă. Trebuie menționat de asemenea, că în gospodărie stau nefolosite 4 maternități de scroafe și 2 grajduri mari pentru bovine. In plus, aci se poate practica uscarea fînului în uscătoriile de hamei ale gospodăriei, care sînt încălzite cu gaze naturale.

Un exemplu de slabă gospodărire a sectorului zootehnic îl oferă gospodăria de stat Saschiz deținătoarea celei mai mari suprafețe de pășuni și fînețe din Trustul Stalin (70 la sută din agricol). In timp

(Continuare în pag. a 4-a)

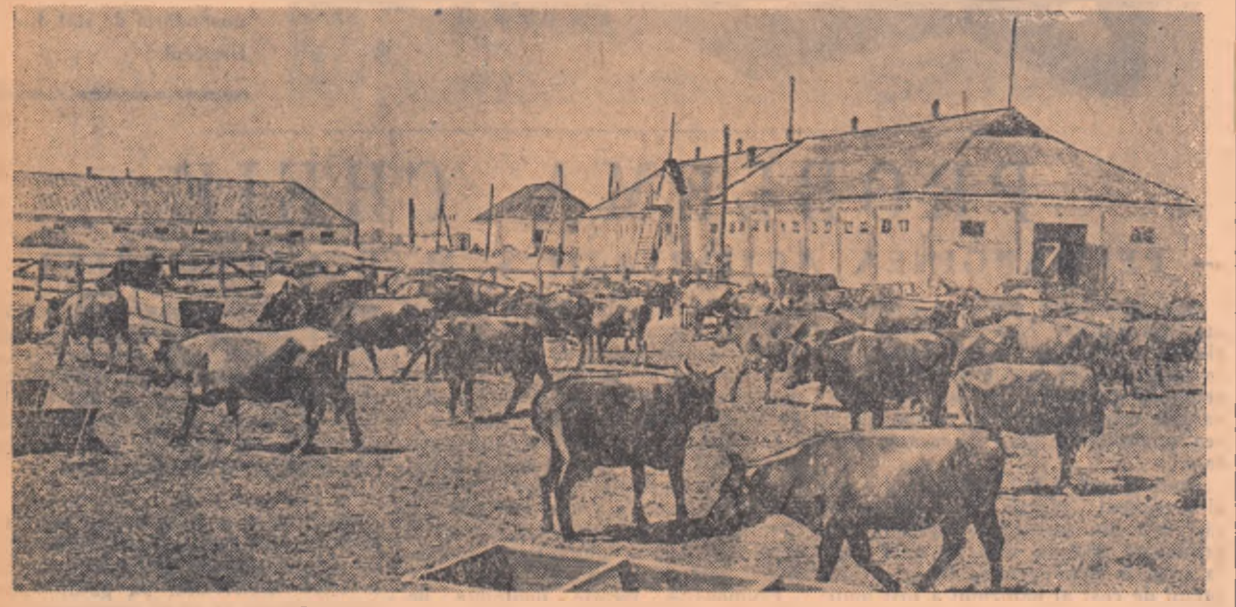
Scrisori din COLHOZUL „STALIN"

(V) In strîns contact cu mecanizatorii

E. TREBUŞNAIA
şefa brigăzii a II-a complexe din colhozul „Stalin"

Cine poposeşte pe ogoarele colhozului nostru vede că toate lucrările cu volum mare de muncă se fac aici cu maşinile. Colhoznicii noştri nici nu-şi pot închipui munca cîmpului fără tractor, combină, plug polibrăzdar şi semănătoare.

Locuitorii mai vîrstnici ai satului Rovnoe îşi aduc bine aminte de vremurile de dinainte de revoluţie, cînd pămîntul din fosta gubernie Dnepropetrovsk, din care făceau parte şi satele din raionul nostru, era lucrat cu unelte primitive — cu plugul tras de cal şi cu boroana de lemn. Caracterizînd starea ţăranilor din părţile Dnepropetrovskului de la sfîrşitul veacului trecut, V. I. Lenin scria în una din lucrările sale că o mare parte din gospodăriile ţărăneşti nu pot lucra pămîntul cu propriile lor mijloace de tracţiune. In prezent, colhozurile din raionul Ghenicevski sînt deservite de patru staţiuni de maşini şi tractoare.

Grajdurile de vaci ale brigăzii I din colhozul „Stalin".

Colhoznicii noştri lucrează în strîns contact cu mecanizatorii de la S.M.T. Stalinskaia. Pe ogoarele noastre lucrează în fiecare an 40—60 de tractoare şi zeci de alte maşini agricole. S.M.T.-ul ne asigură un număr suficient de combine pentru strîngerea în cele mai bune condiţii a recoltei. Aratul, însămînţările, recoltarea cerealelor şi lucrările de întreţinere între rînduri a culturilor prăşitoare şi tehnice sînt mecanizate la noi sută la sută.

In anii din urmă, dîndu-se o atenţie deosebită dezvoltării creşterii vitelor proprietate obştească, noi am rezervat suprafeţe întinse pentru culturile de porumb. Să strîngi porumbul de pe o suprafaţă de aproape 1.500 de hectare cu mijloacele manuale este, după cum prea bine ştiţi, foarte greu. Treaba aceasta o fac acum foarte bine combinele de recoltat porumb.

Gradul de mecanizare a muncilor de cîmp din colhoz depinde de capacitatea staţiunii de maşini şi tractoare care deserveşte brigăzile de cîmp respective. Dar, în afară de un mare număr de maşini, mai e nevoie şi de cadre bune de mecanizatori, e nevoie de un strîns contact între mecanizatori şi brigăzile de colhoznici.

S.M.T. Stalinskaia dispune de cadre de tractorişti, combineri, şefi de brigadă, mecanici, ingineri şi agronomi cu înaltă calificare. Colhoznicii noştri s-au obişnuit să lucreze bine cu oamenii aceştia. Orice lucrare este executată la termenul stabilit şi după toate regulile agrotehnicii.

Raporturile dintre colhoz şi S.M.T. se întemeiază pe un contract, care se încheie în fiecare an. Acest contract este semnat de directorul S.M.T.-ului şi de preşedintele colhozului. Contractul stabileşte ce recolte de cereale şi de culturi prăşitoare, tehnice şi de grădinărie trebuie să se obţină pe toate loturile lucrate de maşinile S.M.T.-ului. Plata în bani şi în natură a muncii mecanizatorilor depinde nemijlocit de recolta obţinută de colhoz. Iată de ce lucrătorii de la S.M.T. sînt direct interesaţi să se obţină recolte mari, să se folosească cu chibzuială maşinile, să se respecte cu stricteţe cerinţele agrotehnicii moderne.

Este important să menţionăm că raporturile dintre colhoz şi S.M.T. se îmbunătăţesc cu fiecare an şi, aş zice chiar, se perfecţionează. Mai înainte, cînd nu aveam brigăzi complexe, brigăzile de tractoare erau unităţi cu totul de sine stătătoare, iar şefii acestor brigăzi erau subordonaţi numai direcţiei S.M.T.-ului. Şefii brigăzilor de cîmp nu puteau repartiza şi folosi maşinile aşa cum găseau ei de cuviinţă. In fiecare zi, ei trebuiau să-şi pună de acord acţiunile cu şefii brigăzilor de tractoare, ba cîteodată şi cu directorul S.M.T.-ului sau cu inginerul-şef al acestuia.

Acum se lucrează în alt fel. Din momentul în care ies pe cîmp, brigăzile de tractoare se contopesc cu brigăzile noastre complexe. Şefii lor devin ajutoare ale şefilor brigăzilor complexe. In felul acesta, omul care se află în fruntea unei brigăzi complexe capătă posibilitatea de a transfera în mod operativ tractoarele sau combinele dintr-un sector în altul, de a repartiza tractoriştii şi combinerii aşa cum găseşte el de cuviinţă, potrivit cerinţelor de moment. In felul acesta, se împuţinează mult cazurile de stagnare sau de folosire neproductivă a maşinilor, se exclud dezacordurile dintre mecanizatori şi colhoznici.

Aţi putea întreba dacă nu cumva îi e prea strîmt brigăzii de tractoare în cadrul unei brigăzi complexe. Nu, nu îi e strîmt. Fiecare brigadă complexă de la noi e de fapt un fel de mic colhoz. Să luăm, de pildă, brigada I. Această brigadă are o suprafaţă însămînţată de 1.405 hectare. Numai cu grîu de toamnă s-au însămînţat şi s-au recoltat aici în acest an aproape 600 de hectare. La acestea trebuie adăugate 70 ha cu orz, 49 ha cu ovăz, 30 ha cu secară de toamnă, 79 ha cu culturi de toamnă pentru nutreţ verde, 184 ha cu porumb pentru boabe şi 90 ha cu porumb pentru însilozare, 20 ha cu mei, 21 ha cu ierburi perene, 40 ha cu floarea-soarelui, tot atîtea cu sfeclă furajeră, peste 40 ha cu culturi de bostănărie şi 6 ha cu cartofi. Brigada are o fermă de vite cornute mari, o fermă de porci şi o crescătorie de cai de rasă. In gospodăria brigăzii lucrează 252 de membri apţi de muncă ai colhozului. După cum vedeţi, brigada de tractoare are unde să se desfăşoare!

La noi în colhoz sînt 6 brigăzi complexe şi fiecare din ele cuprinde în timpul muncilor de cîmp cîte o brigadă de tractoare. Socotelile dintre colhoz şi S.M.T. se încheie cu regularitate, la termenele stabilite în contract. Aceasta are, de asemenea, o mare importanţă pentru întărirea legăturilor noastre cu lucrătorii de la S.M.T. Colhozul varsă la timp S.M.T.-ului banii pentru avansul cuvenit tractoriştilor şi şefilor de brigadă şi se achită complet prin plata în natură. La rîndul său, colectivul S.M.T.-ului execută cu punctualitate fiecare prevedere a contractului şi ajută activ colhozul să ridice nivelul agriculturii, să dezvolte creşterea vitelor proprietate obştească.

Notă

COSTA-RICA

Muncitorii de pe plantaţiile de banane luptă pentru îmbunătăţirea traiului

Veştile sosite în ultimul timp de peste ocean arată că plantaţiile de banane din ţările Americii situate pe coasta oceanului Pacific au devenit un adevărat infern. Aci, muncitorii agricoli sînt exploataţi cu sălbăticie de către societatea „United Fruit". Salariile culegătorilor nu le îngăduie nici pe departe să-şi asigure existenţa zilnică. In schimb, acţionarii societăţilor nord-americane se îmbogăţesc tot mai mult.

Zilele de muncă ale culegătorilor de banane sînt extenuante, îndeosebi dat fiind condiţiile grele de climă ale regiunii. Sînt unii muncitori ca, de pildă, cei care împrăştie cu pulverizatoarele substanţe chimice împotriva insectelor, care nu mănîncă decît odată pe zi, pe înserate.

Şi locuinţele muncitorilor sînt într-o stare de mizerie de nedescris. Totuşi datorită mişcărilor de protest împotriva acestei situaţii, cum a fost ultima grevă de la Puerto Gonzales, au trebuit să fie reparate în oarecare măsură. La rîndu-i asistenţa medicală lasă complet de dorit. Mulţi muncitori agricoli mor cu zile, în lipsă de medicamente şi îngrijire medicală. Acţionarii societăţii „United Fruit" nu-i socotesc altfel pe culegătorii de banane decît ca pe nişte vite. E firesc dară să nu se preocupe niciodată de sănătatea acestora.

— Nu ne interesează dacă moare unul sau zece dintre ei — spun acţionarii despre muncitorii zilieri. Găsim o sută care să le ia locul.

Faţă de această stare de lucruri muncitorii agricoli de pe plantaţii se ridică la luptă tot mai hotărîtă cerînd îmbunătăţirea condiţiilor lor de trai.

Ei cer să li se asigure salarii cît de cît omeneşti, locuinţe acceptabile, îngrijire medicală şi mijloace de transport la plantaţiile mult prea depărtate de baracamente.

Numărul animalelor de producţie poate să crească

(Urmare din pag. a 3-a)

ce gospodăria de stat Criţ, unde procentul păşunilor şi fîneţelor este de 51 la sută din terenul agricol, are o încărcătură la 100 ha teren agricol, de 34 U.V.M. în turma de bază, la gospodăria Saschiz se găsesc... numai 6 U.V.M. în turma de bază la această suprafaţă. Dacă mai adăugăm şi faptul că în iarna trecută această gospodărie a mai cumpărat 119 tone fîn, putem trage concluzia că în această unitate se face cea mai mare risipă de terenuri şi de zeci de mii de unităţi furajere.

Datorită neexploatării pe măsura posibilităţilor a bazei furajere de care dispun, în cele 11 gospodării cercetate valoarea producţiei zootehnice anuale la un hectar destinat bazei furajere este în general mică, variind între 66 lei la Sighişoara şi 595 lei la gospodăria Criţ.

Care sînt cauzele ce au dus la această slabă dezvoltare a zootehniei în gospodăriile amintite?

Păşuni şi fîneţe bogate şi totuşi... se cumpără fîn

Păşunile şi fîneţele naturale existente în cele mai multe gospodării de stat din regiunea Stalin reprezintă o sursă foarte bogată pentru asigurarea bazei furajere. Insemnătatea lor rezultă atît din proporţia mare ce o au faţă de terenul agricol, cît şi din faptul că ele sînt acoperite toată vara de o vegetaţie abundentă. Astfel, din cele 11 gospodării indicate, în 6 păşunile şi fîneţele ocupă mai mult de 50 la sută din terenul agricol şi numai în două acest mod de folosinţă nu întrece 30 la sută.

In ceea ce priveşte vegetaţia păşunilor şi fîneţelor, situaţia este, de asemenea, extrem de favorabilă creşterii animalelor. Iată, de exemplu, păşunea gospodăriei de stat Rîşnov, care împreună cu fîneaţa ocupă 852 ha. Fiind situată pe valea Cheiei, unde cad ploi abundente, păşunea nu se deosebeşte cu nimic de fîneaţă. Iarbă luxuriantă creşte şi pe păşunile, fîneţele şi în livada gospodăriei de stat Sighişoara.

O imensă bogăţie o reprezintă suprafaţa de 8.000 ha de păşuni şi fîneţe de la Cincu, rezervă de stat dată în folosinţa gospodăriilor agricole de stat. Aci, iarba este atît de mare încît ciobanii caută lanurile cu iarbă mai mică pentru ca oile să se poată mişca sau, atunci cînd iarba este mai mare, animalele circulă în flanc pe hăţişuri croite prin iarbă.

Potenţialul păşunilor şi fîneţelor din gospodăriile de stat arătate ar putea însă să fie şi mai mare dacă s-ar aplica lucrările de întreţinere necesare. Aşa, de pildă, păşunile şi fîneţele gospodăriei de stat Rîşnov au fost lăsate să fie invadate de fel de fel de esenţe lemnoase şi de brînduşe (plantă otrăvitoare pentru animale). Aici nu s-au aplicat nici lucrări de drenaj sau de îngrăşat cu toate că ele erau necesare. Astfel de situaţii se întîlnesc şi la alte gospodării ca: Apold (o parte din cele 456 ha livezi au fost năpădite de bălării), Netuşi, Agnita, (prin neexecutarea drenajului pe păşuni cresc plante acvatice) etc.

Deşi posedă asemenea rezerve de furaje majoritatea gospodăriilor de stat din regiunea Stalin nu le folosesc nici pe departe în măsura cuvenită. Mai mult, sînt gospodării care nu numai că neglijează cu totul această avuţie, dar preferă să cumpere fîn din alte părţi. Bunăoară, în iarna 1956—1957, gospodăriile Agnita, Apold, Criţ, Rîşnov, Saschiz şi Sibiu au achiziţionat, la un loc, 671 tone fîn.

O altă tendinţă nesănătoasă a gospodăriilor de stat din regiunea Stalin, care duce la o slabă exploatare a ierburilor de pe terenurile proprii, este aceea de a practica o creştere a animalelor în regim de stabulaţie, chiar în timpul călduros al anului. Iată cîteva exemple. La gospodăria de stat Rîşnov, sectorul porcin alcătuit din 75 de scroafe turmă de bază este situat într-o livadă cu o bogată producţie de ierburi graminee şi trifoi. Cu toate acestea, animalele sînt închise în oboare şi grajduri fiind întreţinute vara cu concentrate ca în timpul iernii. In mod asemănător procedează gospodăria Apold, cu efectivul de vaci care, deşi sînt posibilităţi să fie hrănite exclusiv cu iarbă, primesc şi concentrate. Tot aici, viţeii pînă la vîrsta de 6 luni se ţin în grajd şi în padocul respectiv hrănindu-se cu fîn uscat şi concentrate, pe cînd gospodăria Agnita obţine 45 kg creştere în greutate vie, lunar, pe cap de animal, la tineretul bovin întreţinut pe păşunile de la Cincu.

(Continuare în nr. viitor)

Un eveniment istoric al secolului nostru

Uniunea Sovietică a lansat primul satelit artificial al pămîntului

Trei semnale scurte! Trei sunete argintii, cristaline pe care milioane de locuitori ai pămîntului, de la Moscova pînă la Iohannesburg, de la New York şi pînă în Antarctica, le ascultă cu o emoţie a cărei intensitate e greu de redat în cuvinte. De la uriaşa înălţime de 900 kilometri deasupra planetei noastre, unde zboară cu neînchipuită viteză de 30.000 kilometri pe oră, satelitul artificial lansat de Uniunea Sovietică — primul satelit artificial al pămîntului — transmite deosebit de clar semnale telegrafice cu o durată de aproximativ 0,3 secunde. Ele vestesc lumii întregi că, datorită muncii eroice a savanţilor sovietici, vechiul vis al omenirii de a pătrunde în univers a început să fie îndeplinit, că nu este departe ziua cînd navele cosmice vor porni cu primii soli ai omenirii spre alte planete ale sistemului solar.

Ecoul stîrnit în lumea întreagă de vestea lansării satelitului artificial sovietic este uriaş. Posturile de radio americane, engleze, franceze, italiene şi din numeroase alte ţări şi-au întrerupt emisiunile obişnuite pentru a da putinţa ascultătorilor lor să urmărească semnalele lansate de satelit. Milioane de oameni scrutează cerul pentru a prinde măcar pentru o clipă imaginea laboratorului cosmic lansat de Uniunea Sovietică. Cît priveşte comentariile ziarelor, ele sînt unanime în a recunoaşte că ziua de 4 octombrie 1957 — ziua lansării satelitului artificial — va rămîne ca o dată memorabilă în istorie, o dată ce vesteşte că omenirea a intrat într-o eră nouă, era interplanetară. Cît priveşte realizarea propriu-zisă a satelitului, ea este considerată fără nici o excepţie ca cea mai mare izbîndă ştiinţifică a secolului. Intr-adevăr, cu numai cîţiva ani în urmă, ideia de a construi şi lansa un satelit artificial era considerată o pură fantezie. Lansarea satelitului artificial oglindeşte munca uriaşă şi înaltul nivel al ştiinţei sovietice, care a ridicat ştiinţa umană prin această minunată realizare la scară astronomică. Ideea lansării sateliţilor artificiali a fost fundamentată încă de la începutul veacului nostru de către cunoscutul savant rus Ţiolkovski şi reluată apoi de Pelton, Obert şi alţii. Ţiolkovski a arătat cu o genială previziune că dată fiind cantitatea uriaşă de combustibil (de 200 ori mai mare decît greutatea rachetei) va trebui să se recurgă la trenul de rachete (rachete în trepte). Lansarea satelitului cu ajutorul unui tren de rachete care funcţionează consecutiv, fiecare rachetă fiind paraşutată după funcţionare, permite atingerea vitezei cosmice necesare ultimei rachete. Dar numai uimitoarele cuceriri ale ştiinţei mondiale din ultima vreme au permis realizarea atît de rapidă a visului lui Ţiolkovski, de a deschide pentru lumea întreagă poarta către universul cosmic.

Satelitul sovietic, de forma unei sfere cu diametrul de 58 centimetri şi greutatea de 83,6 kg, a fost purtat pînă la distanţa de 900 km de o rachetă cu viteza de 8000 metri pe secundă. Puterea motoarelor rachetei întrece din punct de vedere energetic orice instalaţie de forţă existentă astăzi în lume. Satelitul descrie traiectorii eliptice în jurul pămîntului, pe care îl înconjoară în numai o oră şi 35 de minute. El poate fi observat la răsăritul şi apusul soarelui cu ajutorul instrumentelor optice din cele mai simple. Cele două posturi de radioemisiune montate pe satelit lansează neconteni semnale de radio ce au şi fost de-acum recepţionate de un cerc larg de radioamatori.

Giganticul pas făcut de Uniunea Sovietică în spaţiu nu a lăsat savanţilor americani altă alternativă decît a-i felicita pe colegii sovietici pentru epocala lor realizare. Satelitul sovietic merge cu mult dincolo de planurile făcute de oamenii de ştiinţă din S.U.A. Preşedintele programului american pentru Anul Geofizic Internaţional, dr. Ioseph Caplan, a declarat că greutatea satelitului sovietic este fantastică. El a spus că cel mai greu satelit american urmează să cîntărească aproximativ 10 kg. Cunoscutul ziar american „New York Times", după ce arată că satelitul american va fi gata abia în 1958, datorită problemelor complexe pe care le ridică construirea şi lansarea lui, spune cu o nuanţă de amărăciune că „steaua de seară sau de dimineaţă pe care o vor observa pe cer cei din Statele Unite va fi steaua fabricată la Moscova". Iar directorul Observatorului Astronomic din Neapole, profesorul Rimino, a declarat că „lansarea satelitului realizată în timp de pace şi pentru scopuri paşnice poate să inaugureze o lungă perioadă de linişte şi bunăstare pentru popoare".

Satelitul îşi continuă cursa sa fantastică în jurul pămîntului, permiţînd observaţii din cele mai interesante în domeniul radiaţiilor ultraviolete, radiaţiilor cosmice, fenomenelor geomagnetice, în problema prafului meteoritic şi multe altele fixate în planul Anului Geofizic Internaţional.

Cînd va atinge păturile dense ale atmosferei, datorită vitezei sale uriaşe satelitul va arde la o înălţime de cîţiva zeci de kilometri. Dar, — aşa cum precizează comunicatul Agenţiei Tass — el va fi urmat de alţi sateliţi artificiali care vor avea un gabarit şi o greutate mai mare şi cu ajutorul cărora va fi realizat un vast program de cercetări.

Primul pas spre cucerirea spaţiului cosmic — un pas uriaş — a fost făcut. De-acum, zborul spre lună şi spre celelalte planete nu mai este o speranţă, ci o realitate care se apropie cu repeziciune. Intreaga omenire, care vede încă odată că în marele stat sovietic, în lumea socialistă, întreaga activitate creatoare este pusă în slujba progresului şi a fericirii omeneşti, va considera întotdeauna ziua de 4 octombrie 1957 ca o zi memorabilă a istoriei sale.

Neobişnuinţă sau... lipsă de îndrumare?

— Constatări în legătură cu mersul însilozărilor în regiunea Bacău —

In ultimii ani, numărul unităţilor agricole de stat şi cooperatiste din regiunea Bacău care s-au convins de foloasele pe care le aduce nutreţul însilozat a crescut simţitor. Trăgînd învăţăminte din experienţa anului trecut, gospodăriile agricole de stat au dat şi în acest an atenţia cuvenită însilozării furajelor. Astfel, la gospodăria agricolă de stat Secuieni s-au însilozat pînă acum 1.850 tone de porumb, la gospodăria de stat Zăneşti 457 tone, la gospodăria de stat Răcăciuni 470 tone. Insemnate cantităţi de furaje au fost însilozate şi în gospodăriile colective. Aşa, bunăoară, colectiviştii din Păstrăveni, raionul Tg. Neamţ, au pus la murat 110 tone de porumb, cei din Ţibucani, acelaşi raion, 20 tone. De asemenea, în gospodăriile colective din raionul Roman s-au însilozat 95 tone de nutreţ, iar în cele din raionul Piatra Neamţ 60 de tone.

Trebuie arătat însă că asigurarea nutreţurilor însilozate necesare menţinerii unei productivităţii sporite a vitelor pe timpul iernii nu a devenit încă peste tot o preocupare de căpetenie. Pe întreaga regiune, pînă zilele trecute, au fost însilozate — în afară de sectorul gospodăriilor agricole de stat — abia 1.123 tone de furaje, ceea ce înseamnă foarte puţin. Din acestea, 321 tone s-au realizat în gospodăriile colective şi 791 tone la staţiunile populare (staţiunile de montă) şi gospodăriile anexe ale diferitelor unităţi de stat. In gospodăriile colective din unele raioane, cum sînt Bacău, Adjud, Moineşti şi Zeletin, nu s-a însilozat pînă acum nici măcar o singură tonă de furaje, deşi, în cele mai multe cazuri, în planurile de producţie ale acestor unităţi sînt prevăzute sarcini privind această acţiune. Ba, mai mult, unele gospodării colective, (cum sînt, bunăoară cele din raionul Zeletin) care au cultivat porumb pentru siloz, au găsit de cuviinţă să-l cosească din vară şi să-l dea în hrana animalelor, ca masă verde. Fără îndoială că în aceste condiţii nu se va putea satisface nici măcar pe departe strictul necesar pentru hrănirea animalelor pe timpul iernii. Situaţia se prezintă şi mai rău în sectorul individual, unde nu s-au însilozat decît vreo 7 tone.

Din cele arătate pînă acum, se poate trage concluzia că în regiunea Bacău nu se dă atenţia cuvenită însilozărilor. Unii ingineri şi tehnicieni de specialitate ca şi activişti de stat încearcă să justifice această stare de lucruri prin „neobişnuinţa" crescătorilor de animale din regiunea Bacău de a însiloza furaje. Alţii susţin că situaţia aceasta se datoreşte faptului că soiurile de porumb ce se cultivă în regiune nu se pretează la însilozare, că porumbul avînd în general portul mic dă producţii slabe şi ca atare murarea acestei plante ar fi nerentabilă. Realitatea este însă că nu s-a muncit îndeajuns pentru a se arăta producătorilor avantajele pe care le pot dobîndi prin folosirea în hrana animalelor a nutreţului însilozat.

Nu s-au folosit în acest scop diferitele forme propagandistice cum sînt conferinţele la căminele culturale, gazetele de perete, staţiunile de radioamplificare etc. De asemenea, nu s-au făcut destule demonstraţii practice din care ţăranii muncitori să înveţe cum trebuie făcută această lucrare.

Vremea nu este încă pierdută pentru a asigura animalelor nutreţuri murate. In această perioadă, cînd recoltatul porumbului este în toi, cultivatorii pot să însilozeze şi cocenii de porumb în amestec cu tăiţei de sfeclă cu saramură sau prin alte mijloace. De asemenea, se mai pot pune la murat frunzele şi coletele de sfeclă de zahăr, vrejurile de cartofi, frunzele de varză şi alte resturi de la grădinile de legume.

Insilozînd cantităţi cît mai mari de furaje, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din regiunea Bacău vor putea asigura vitelor în iarna ce vine o hrană abundentă şi vor obţine astfel mai multă carne, lapte şi alte produse animale.

I. NICOLAE

Agricultori!

Pentru a obţine o recoltă bogată de cereale,

TRATAŢI SEMINŢELE CU GERMISAN.

De vînzare la magazinele cooperativelor de consum din regiunea Craiova

Gospodării agricole colective, cooperative agricole de producţie şi întovărăşiri de ţărani muncitori!

Incheiaţi la ADAS asigurări facultative pentru animale şi culturi agricole.

Preşedintele gospodăriei agricole colective „N. Bălcescu" din comuna Probota, raionul Iaşi, primind despăgubiri în valoare de 39.940 lei, de la A D A S, pentru daune la culturi.

CONCURSUL TUTUROR SPORTIVILOR — Pronosport

Informaţii Pronosport

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 40, etapa din 6 octombrie 1957:

I. R. P. Ungară — Franţa	1
II. Progresul Bucureşti — Dinamo Cluj	2
III. Energia Tg. Mureş — Dinamo Bucureşti	2
IV. Energia Petroşani — Ştiinţa Timişoara	1
V. Progresul Oradea — C. C. A. Bucureşti	2
VI. Energia Or. Stalin — Flamura Roşie Arad	1
VII. Energia Cîmpia Turzii — Locomotiva Timişoara	X
VIII. Locomotiva Arad — Energia Baia Mare	X
IX. Energia Fălticeni — Energia I Mai Ploeşti	1
X. Locomotiva Constanţa — Dinamo Bîrlad	X
XI. Progresul Suceava — Energia Cîmpina	X
XII. Energia Reşiţa — Energia Uz. de Tractoare Or. Stalin	2

AGRICULTORI din raionul Sighişoara!

O.C.L. Mixt-Sighişoara vă pune la dispoziţie prin magazinele sale de desfacere:

— **TRICOTAJE** de lînă pentru bărbaţi, femei şi copii în desene originale şi culori diferite.

— **CONFECŢII** ca: raglane, paltoane, pardesie, haine de ploaie, taioare, jachete etc.

— **ARTICOLE DE MENAJ** pentru uzul casnic ca: sobe, aragaze, cratiţe, servicii de porţelan şi sticlă etc.

Vizitaţi cu încredere magazinele noastre care sînt bine aprovizionate cu mărfurile ce vă sînt necesare.

Buletin meteorologic

pentru zilele de 9, 10 şi 11 octombrie

Vremea relativ caldă, dar răcoroasă noaptea. Cer mai mult senin, cu uşoare înnourări temporare în sud-vestul ţării. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creştere, minimele vor oscila între 0 şi 10 grade, iar maximele între 15 şi 23 de grade. Dimineaţa ceaţă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".